

«نكۆلى ئەو ناكەم. ھەر ئەو نەدەم گوتووھ لە (مۆنترۆكس) وەرزشى زستانە نىيە.»

كاربە دەستەكەى تر گوتى:

«گومانم لەو قسەيە ھەيە. باوەرناكەم.»

«من باوەر دەكەم»

«گومانم لىيە ھەيە، چونكە خۆم بە تاخورك لەسەر شەقامەكانى (مۆنترۆكس) ھەلخلىسكانىم كردوو. نەك تەنيا جازى، بەلكو زۆرجار و ھىچ گومانىشم لەو ھەدا نىيە ھەلخلىسكانىيى تاخورك وەرزشىكى زستانىيە.»

كاربە دەستەكەى تر، رووى تىكردم و گوتى:

«ئەرى كابر، لە وەرزشى زستانە مەبەستت ھەلخلىسكانىيى تاخورك؟ پىت دەلەيم لە (لۆكارتۆ) زۆر دلخۆش دەبى ھەوايەكى زۆر ساف و سازگارە. دەور بەرتىكى دلاراي ھەيە ئەو ناوچەيەت زۆر بەدل دەبى.»

«كابرا، بربارى داوھ بچىتە مۆنترۆكس.»

پرسىم: «ھەلخلىسكانى تاخورك (ليوگ) چىيە؟»

«دەبىنى قەتاوقەت گوتى لە ھەلخلىسكانىيى تاخورك نەبوو.»

«(ئوخس براذر- برايانى ئوخس) كەرەسەى تۆيۆگان دەفرۆشن. ئەوان تۆيۆگانى خۆيان لەدەرەو دەھيەن.»

كاربە دەستى دووھ رووى تىكردم و گوتى:

«ھەلخلىسكانى (تۆيۆگانىنگ) پتويستى بەگۆرەپانى تايەتى ھەيە، ناتوانى لەناو شەقامەكانى مۆنترۆكس ھەلخلىسكانى بەكەى. ئىوھ لىرە لەكوئى دادەبەزن؟»

«نازانىن، ئەو نەدە دەزانم بەپەيتوون لە (برسىاگۆ) ھاتووين، پەيتوونەكە لە دەرەو چاوەرمانە.»

كاربە دەستى بەكەم گوتى:

«گەر بچنە مۆنترۆكس پەشيمان نابەوھ. بەچاوى خۆتان ھەواى مۆنترۆكس دەبىن كە چەند خۆش و سازگارە. وەرزشى زستانەش لەتەك خۆتانەوھەيە، زۆر دوور نىيە لىتان.»

كاربە دەستى دووھ: «گەر راست دەكەى مەبەستت وەرزشى زستانەيە دەبى روو لە (ئىنگادىن) يا (موورتىن) بەكەيت. لەگەل بربارى ئىوھ نىم بو وەرزشى زستانە بچنە مۆنترۆكس.»

«لە (لە ئافانت) لە سەرەوھى مۆنترۆكس وەرزشگاي زستانى ناياپ ھەيە ھەموو جۆرە ياربيەكى تىياھە.»

ئەوھى لايەنگىرى مۆنترۆكس بوو واى گوت و بەتورەپىيەوھ سەبرى ھاوئىيەكەى كرد.

گوتم: «پىاوينە، ئىمە دەبى بۆيىن، ئامۆزاكەم زۆر ماندووھ بەشئوھەيكەى كاتى دەچىنە مۆنترۆكس.»

كاربە دەستى بەكەم تۆقەى لەگەل كردم، گوتى:

«پىرۆزبايىت لى دەكەم.»

كاربە دەستى دووھ گوتى: «لەو باوەرەم لە بەجىھەيشتىنى (لۆكارتۆ) پەشيمان دەبەنەوھ، ھەرچۆنى بى كە گەيشتنە (مۆنترۆكس) دەبى پوليس ئاگادار بەكەنەوھ.»

كاربە دەستى بەكەم بەپى داگرتنەوھ گوتى:

«ھىچ تەنگ و چەلەمەيەكەتەن لەگەل پولىس بو پەيدا نابى، دەشەيىن كە دانىشتوانى (مۆنترۆكس) ھەموو بەرووخۆشى و برادەرەنە رەفتارتان لەگەل دەكەن.»

گوتم: «زۆر سوپاستان دەكەم. ئامۆزگارەيەكەتەن سەرچاوم و نرخ و پاىەيان لام دەبى.»

كاترىن گوتى: «خواحافىز، سوپاس بو ھەردووكتان.»

تا دەرگا لەگەلئمان ھاتن خۆيان بو چەماندەنەوھ. كابرالى لايەنگىرى (لۆكارتۆ) كەمى بەساردتر و نابەدلىيەوھ خواحافىزى لى كردىن لە پاىەكانى پىبلكە داەزىن و ھاتىنە دەرەوھ تا سواری پەيتوونەكە بىن.

كاترىن گوتى: «ئەى خوايە، ئازىزم، نەماندەتوانى كەمى زووتر دەرچىن؟»

ناوى ئوتىلنىم داھە پەيتوونچىيەكە، كە كاربە دەستىك ئامۆزگارى كردم، بچم بو ئەوئ. پەيتوونچى جەلەوى ئەسپەكەى گرت.

كاترىن گوتى: «سەربازەكەت لە بىر كرد.»

سەربازەكە لە تەك پەيتوونەكە راوھستابوو، دە لىرم داىي گوتم:

«تا ئىستا پارەى سوپىرىم نىيە.»

سوپاسى كردم. سەلامى بو كردم. رۆيشتە رىي خۆى، پەيتوونچىيەكەش بەرەو ئوتىلەكە كەوتە رى.

لە كاترىنم پرسى: «چۆن وات بو ھات كە مۆنترۆكس ھەلئىزىرى؟ تۆ لە دلەوھ دەتويست بو ئىرە بىيىت؟»

«تاكە ناوى بوو لە مېشكەمدا زرىنگايەوھ. شارىكى خراب نىيە. دەتوانىن جىگايى لە چىكاندا بدۆزىنەوھ.»

«خەوت دى؟»

«ھەر ئىستا خەرىكە بەخەوم.»

- «خه وپيكي خوښی لښ دهكهين. (كات)ی داماو، شه وپيكي دريڙی ناخوښت به سه ربرد.»
- «وه ختيكي خوښم به سه ربرد، به تاييه تي كه چه تره كه ت كړد يووه چاروگه بو به له مه كه.»
- «باوه ر دهكهی له سويسرا بين.»
- «نه خيتر، ده ترسم راست نه بين و به خه بهر بيم خه ون ده چين»
- «منيش وه كو تو.»
- «به لام راسته راست نيبه، نازيم؟ خو ئيستا يو ئيستگهی (میلانو) به ري ناكه وم تا ليت دابريتم و خواحافيزيت لني بكم م.»
- «خوا نه كا وا بين.»
- «توخوا وا مه لني، نه قسه به ده مترسييني. له وانه به به راستی بو وي بچين.»
- گوتم: «ميشكم له سه ر خو م نيبه، نازانم.»
- «با سه ريكي دهسته كانت بكم م.»
- دهسته كانم پان كړد نه وه، سه ر تا پا بيون به پفكه.
- گوتم: «هيتستا كه له كه م كون نه بووه» (۱)
- «كفری مه كه.»
- «ههستم به ماندوويی و ميشك ئالوزيبه كي له راده به ده ر كړد. نه و خوښييه هه مووی تي هينا يه وه. په يتوونه كه به شه قامه كه دا ده ر ويی.
- كاترين گوتی: «نای دهسته به سه زمانه كانت.»
- «دهستيان لي مه ده. به خوا نازانم له كو پين و بو كوي ده چين. نه ري كا برای په يتوونچي بو كوي ده چين؟»
- كا برای په يتوونچي نه سپه كه ی راگرت و گوتی:
- «بو ئوتيلي (ميشرو پؤل)، ناته وي بچينه وي؟
- گوتم: «به لني، زور چاكه كات.»
- «زور چاكه، نازيه كه م، مه شيوي، خه وپيكي خوښی لي ده كه بين تا به يانی له خه و هه لدهستي به لات لي نه ماوه.»
- گوتم: «به ته اوای ميشكم له سه ر خو م نه ماوه. نه مه ی نه مرؤ ئوپرايه كي گالته جاري بو، خو په ننگه برسيسم بين.»
- «تو ته نيا ماندووی، هيچت نيبه، چاك ده بيته وه.»

(۱) مه بهست له سيداردانی عيسايه چونكه كه له كه كانی كون كرابوون.

- په يتوونه كه له به رده م ئوتيله كه وهستا، يه كيكي هاته ده روه تا جاننا كلمان هه لبري.
- گوتم: «ههست ده كه م چاكتر بوويم.»
- دابه زيبووينه سه ر شوسته كه و به ره و ئوتيله كه ده ر ويښتين.
- «ده زانم چاك ده بيت. تو ته نيا ماندووی. زور له ميڙه نه خه و توويت.»
- «هه رچوني بي، خو ئيمه وا لي ره بين.»
- «به لني به راستی لي ره بين.»
- به دواي كوره جاننا هه لگره كه چووينه ئوتيله كه.

ئەوی پایزی بهفر دو اکەوت. ئیمه له خانووێکی دارینی قاوهیی له نێبو دارکاژان له قەدپالێ چیا بیتدا دەژیاین. شەوانیش شەختە دەست. بۆیه بهیانیان شەختەیهکی تەنک له سەر ئاوی دوو ئافتاوهکە سەر دۆلابی ژووڕهکه مان پەیدا دەبوو.

خاتوو (گوتنگن) بهیانی زوو هاته ژووڕهوه تا پهنجه رهکان دابخات و ئاگر له ناو سۆیه که دا دابگیرسینیت. پارچه دارکاژهکان قەرچوهریان لێوه هات و پرووشکیان هاویشت و پاشان مهشخهلی ئاگردانه که بهرز بووهوه. هەر که خاتوو (گوتنگن) جاری دووهم هاته ژووړی پارچه داری گهوهری بۆ ئاگردانه که هیتا، له گهڵ ئافتاوی ئاوی گهرم. که ژووړه که گهرم داهات چاشتی بۆ هیتاین.

ئیمه له سەر چوارپایه کهوه نانی بهیانیمان دهخوارد. دهمانتوانی دهریاچه که و چیاکانی ئهوه بهری دهریاچه که له بهری فهره نساوه ببینن. سهرتۆپی چیاکان به بهفر داپۆشرا بوون ئاوی دهریاچه که ش پهنه شینیکی مه یله و بۆر بوو.

له دهرهوه، له بهر دهم خانوو کهوه رینگای به سەر چیاچه که هه لده که را شوینی تایه ی گالیسه کهان و کۆسپه کهان له بهر شەختە و هکو ئاسن رهق بسوون. که به بهر دهوامی به نیتو دارستانه که و به دهری چیا کهوه بۆ ئه و شوینه هه لکشابوو که مێرگوزار و گهور و زنجی له ناو مێرگوزاره کهاندا هه بوو، له بناری دارستانه که دا هه لکه وتیوون به سەر دۆلێکی دادهروانی دۆله که دۆلێکی قوول بوو، چۆمیکێ تیا بوو که دادهروایه ناو دهریاچه که کاتێ با له دۆله کهوه هه لیکردبا به گویت له خوړه و هاژهی چۆمه که ده بوو که به نیتو بهرداندا دهرویشت.

هه ندی جار له رینگا دوور ده کهوتینهوه، لامان ده دابه سەر رینچه که یه کی ناو کارستانه که، خاکی دارستانه که بۆ رویشتن زۆر نهرم بوو. شەختە که خاکی ناو دارستانه که ی وه کو رینگا که رهق نه کردبوو. بهلام باکمان به رهقی رینگا که نه بوو، چونکه پاشپانی پووته کا ئمان بزمار ریتژ بوو. بزماره کهان له شەختە که ده چه قین و شوینه کهانیا ن به جالی به جی ده ما به سایه ی ئه م پیتلاوانه پیا سه کردن له سه ر ئه م چه شنه رینگا به زۆر خۆش بوو. بهلام پیا سه ی ناو دارستانه که خۆشتر بوو.

له بهر دهم ئه و خانووه ی که تیا ی ده ژیا یین چیاچه که زۆر به لیتژی به ره و دهشتیکێ بچووک شان به شانی دهریاچه که دریتژ بسووهوه. له بهر تارمه ی خانووه که له بهر بهرۆشک داده نیشتن. رینگا پیتچاوی پیتچ له بناری چیا کهوه به ره و خوار ده بووه و ره زی تری له لای خواری چیا که و دارمیته مردووه کهان له بهر سارد و سۆلی زستان و کیتلگه ناو پر بهردینه کهان و له خواره وه ی ره زه میوه کهانیش خانووه کهانی شارۆچه که یه که له دهشتیکێ

تهنگه بهر که به دریتژی که ناری دهریاچه کهوه کشابوو، ئه مانه مان هه مووی بینی. دوورگه یی له ناو دهریاچه کهوه هه بوو، دوو درهختی تیا بوو، ئه م دوو درهخته له جووته چارۆگه ی به له می ماسیگره کهانیا ن ده کرد چیاکان له دیوه که ی تری دهریاچه کهوه تیز و لیتژیوون له خواره وه ش له و سه ری دهریاچه کهوه دهشتی دۆلی (رۆن) بوو. دهشتیکێ پا ن و تهخت بوو، که وتبووه نیتوان دوو زنجیره چیاوه، له سه ره وه ی دۆله که، که چیاکان ده شته که یان دابێ کردبوو، چیا ی (دان دومیدی) بوو. (دان دومیدی) چیاچه کی به فرینی گه رده نکه ش بوو، به سه ر دۆله که ی دادهروانی به لام له بهر زۆر دووری سیتیه ری دروست نه کردبوو. هەر کاتێ خۆره تاو بوایه له بهر تارمه ی خانوو که نا مان ده خوارد، به لام له هه موو باره کهانی تر له نهۆمی سه ره وه له ژووړیکێ بچووک نا مان ده خوارد که له دار دروست کرابوو، له قوژبنیکه وه ئاگردانیکێ گه وه ری تیا بوو چه ند کتیب و گوژار و کتیبیکێ (هۆبله) مان له شاردا کری. گه لێ جۆره یاری کاغه زی دووقۆلی فیترو بین. ئه و ژووړه بچووه کی ئاگردانی تیا بوو ژووړی دانیشتمان بوو. دوو کورسی و میتزیکێ بۆ کتیب و گوژاره کهان تیا بوو. که میتزه که له شته کهانی سه ری پاک ده کرایه وه یاری کاغه زمان ده ست پیده کرد. (گوتنگن) و هاوسه ره که ی له نهۆمی خواره وه ده ژیا ن. هه ندی ئیواران که قسه یان ده کرد گوتمان له قسه کهانیا ن ده بوو. ئه وانیش له گه ل یه کتری زۆر به ختیار بوون. (گوتنگن) له وهختی خۆی سه روکی خزمه تچیه به کهان بووه، خیزانه که شی له هه مان ئوتیل کاره کهر بووه. پارهیان کۆکردبووه وه و ئه م خانووه یان بۆ خویان کریبوو. کوریکیا ن هه بوو ئه ویش ده یخویند تا بی به سه روکی خزمه تچیا ن. کوریکه یان له ئوتیلێکی (زوبرخ) بوو، له خواره وه ژووړی پیتشوازیان هه بوو مه ی و بییه یان تیا ده فروشت. ئیواران گوتمان له دهنگی په یسووان ده بوو له سه ر رینگا که ده وه ستان. خه لکی بۆ مه ی خواردنه وه به پیتلکه کهانه وه سه ر ده که وتن و ده هاتنه ژووړی پیتشوازی.

سندووقی دار له هۆله کهوه، له دهره وه ی ژووړی دانیشتن، هه بوو، منیش ئاگر م پین خۆش کرد. بهلام شه و تا درهنگ نه ماینه وه. له تاریکی چووبه سه ر چوارپایه کهوه له ژووړی گه وه ی نووستنه وه، وه کاتێ که رووت بووم په نجه ره کهانم کرده وه سه بری شه و، ئه ستیره ی سارد و دارکه ژه کهانی ژیره وه ی په نجه ره که م کرد دوا یی به په له خۆم کوتایه نیتو جیگه وه. نیتو جیگه زۆر خۆش بوو. له و کاته ی که هه وا زۆر سارد و سافه، شه ویش له دهره وه، له په نجه ره وه دیاریت. خه ویکێ خۆش خه وتین، وه که به خه بهر هاتم زانیم له بهر هۆیت بووه ئه ویش ئه وه بوو که لیتفم له سه ر لاچوو بوو، منیش زۆر به نهرمی و هیواشی به سه ر خۆم دادایه وه تا وه کو کاترین له خه و نه بێ، پاشان خه و تمه وه، گهرم، له ژیر لیتفه ی نهرم و نوتیه. وا دیار بوو شه ر لیره زۆر دوور بێ، به لام له رۆژنامه کهانا ده مزانی که له چیاکاندا کوشتن و برین هه ر به رده وامه، چونکه به فر هیتشتا نه بار بیوو.

هه ندی جار له چیا کهوه بۆ مۆنترۆکس داده به زین پیا ده ریتیب له چیا کهوه بۆ خواره وه

چووبوو، بهلام زۆر لیژ بوو و ئیمهش زۆر بهئاسایی، بهپیباسه بهسهه ئه و ریگا بهرین و رقهه له نیوان کینلگهکاندا تینده پهڕین، پاشان بهخوارهوه بهنیوانی تیغه دیواره بهردهکانی رهنه مینهکان و پاشان بهنیوان خانوهکانی گوندهکهوه بهدرتیاایی ریگا کهوه دهڕۆشتین.

سێ ئاواایی تیاوو (چیرنیکس)، (نۆتانیشیت) ناوی ئهوی تریانم لهبیرچوووه. پاشان بهسهه ریگا کهوه بهلامی کۆشکیکی چوارگۆشه له بهرد دروستکراو تیبه پهرین که له بناری چیا کهوه بوو، ههه چوار دهووری دارمیوو بوو، ههه دارمیوو بهسهه ساباتی ههلهواسرابوو مینهکان وشک و قاوهیی، زهوش باوهشی بۆ میوانداری بهفر کردبووه. ناوی دهریاچه کهوه خوارهوش تهخت و بۆر بوو دهتگوت پۆلاهه. ریگا کهوه ماوهیهکی باش بهدامینی کۆشکه کهدا تیبه پهر دهبوو، پاشان بهلامی راستهوه دهبوو پارهیهوه، زۆر بهلیژی و ههله تیبه پهره له (مۆنتروکس) هوه دهروچووبوو، تهختکراو بهپلوه که بهرد درتیاوو.

له (مۆنتروکس) کهسمان نهئاسی، هیدی هیدی بهقهرای دهریاچه کهوه رۆشتین، قاز و تیله کناچه مان بینی که لیبیان نزیک بوینهوه دایانه شهقهی بال و ههله پهرین و چاوشیان بریبوو ئاوه کهوه و دایان قیژاند. وه لهولای دهریاچه کهوه روه بهلتهدی سێ لهسههری بچوو و رهش ههبوون، له کاتی مهله کردندا شوینه واریان بهجی دههیشته. له شاره که بهناو شهقامه سههه کییه کهدا رۆشتین، له جامخانه کهوه سههیری دوکانه کاناغان کرد، زۆر ئوتیلی گهوره و داخراوی تیاوو، بهلام زۆریه دی دوکانهکان لهسهه پشت بوون، خهله که بهدینتمان دلشاد بوون. دوکانیکی قژ جوانکردنی قشستی تیاوو، کاترین چوو زوورهوه، تا پرچی ریک بخت، ئافرهته قژ ریکه خهه کهوه سههه تاشخانه کهوه زۆر رووخۆش بوو. ئه و ژنه تاکه کهس بوو له مۆنتروکس ئاشنا به تیمان له گهله پیدای کردبوو. لهو بینهی کاترین له سالۆنی دوکانه که بوو، چوو مه مبخانه یی بههه (میونیک) ی خهستم خوارهوه، رۆژنامه خۆیندهوه، رۆژنامه (کۆریر دیلاسیرا) و رۆژنامه ی ئینگلیزی و ئه مریکیم خۆیندهوه که له پاریسهوه هاتبوون. هه موو ئاگادار نامه و جار دانیکی لی برابوو، لهوانه یه بۆ ئه وه وا کرابی تا بههیچ جزئی په یه ندی له گهله دوژمنه وه نه بهستری. خۆینده وه ی رۆژنامه مرۆقی دلته نگ ده کرد، هه موو شتی له هه موو لاین به ره و خراپی ده چوو. له قوژبنی دانیستم گۆزه یه کی بههه خهست و پاکه تی (پریستل) ی بهرگ لووسم له لای بوو، هه ندی (پریستل) ی بۆدراوی سوێرکراوم خوارد، ئه مه تامی بههه کی خۆش کردبوو. دهستم به خۆینده وه ی کاره ساته کان کرد. له و باوه رپه بووم که کاتی دهروچوونی کاترین له سالۆنه کهوه نزیک بووی، تا بیسته لام، بهلام نه هاته دهر، رۆژنامه کهم له سهه رفه که دانا یه وه پارهی بههه کهم دا و بهدوای ئه وه هاته سهه شه قامه که، رۆژکه ی سارد و تاریک و زستانی بوو، بهردی خانوه کانیس ساردی لی ده رئا. کاترین تا ئیستا ههه له دوکانه که بوو ئافره ته که پرچی کاترینی لول ده کرد، له کونجیکی بچووکی دوکانه که دانیستم چاوه روانیسم کرد، ئه وه نده چاوه رپم کرد تا زۆر

ببزار بووم، کاترین زه رده خه نه یه کی هاتی و قسه ی له گهله کردم، له تووره یی و ببزاری قورگم نووسابوو. کرته کرتی موو کیشه که دهنگیکی خۆشی په یدا کردبوو، له سێ ئاوینه وه ده ممتوانی کاترین ببینم. ناو ژوو ره که که ممت خۆش و گهرم بوو پاشان ئافره ته که پرچی کاترینی شانه کرد، کاترین له ئاوینه کهوه سههیری خۆی کرد، که ممت له مۆده ی (شبهه ی) شانه کردنه که ی گۆری، تۆقه کانی ده رهینا و له شوینیکی تری قایم کردن پاشان هه ستایه سهه پتی و گو تی:

- «بووره زۆرم راگرتی.»

ئافره ته که زه رده خه نه یه کی گرت و گو تی:

- «ئه ری کابرا، زۆر که یفت له مه وه رنه گرت، وایه یان نا؟»

گو تم: «به لئی.»

هاتی نه ده ره وه، بۆ سه ره وه ی شه قامه که رۆشتین، رۆژیکی زۆر سارد و زستانی بوو، باشی ده هات.

گو تم: «ئوه، نازیم، من تۆم زۆر خۆشه وئ.»

کاترین گو تی: «ئه ری کاتیکی خۆشمان نیبه؟ گو ی بگره با بچینه شوینی له جباتی چا بیره بخۆینه وه بیره بۆ کاترینی ساوا زۆر به سووده، به بچووکی دههیلته وه.»

گو تم: «کاترینی ساوا، ئه و بی ئیش و کاره.»

- «کچیکی چاک ده بی، که ممت گیروگرفت په یدا ده کا. دکتۆر ده لئی بیره خواردنه وه بۆ من زۆر به سووده ئه ویش به بچووکی دههیلته وه.»

- «ئه گه ره به بچووکی بمینی پاشان کور ده چی کچ نه بی، ئه و ده بیته ئه سپ سوار.»

کاترین گو تی: «من داله که هه ره له دایک ده بی، ده بی به کتری بخوازین.»

له قوژبنی مه بخانه یی له سهه ر میزی دانیستبووین، ده ره وه تاریک داها تبوو هیشتا زوو بوو، بهلام دنیا تاریک داها ت ئیواره زوو داها ت.

گو تم: «با ئیستا به کتری بخوازین.»

- «ئه، ئیستا که شه ره زاریبه. حاله و به تاشکرا هاوار ده کا، به و حاله ش له به رچاوی کهس خۆم به ماره کردن نادم.»

- «خۆزیا پیشت به کتریمان بخوازتیا به.»

- «ئه گه ره واما ن کردبا با شتر بوو، نازیم. بهلام که ی ئه وه مان بۆ ره خسا وه، نازیم؟»

- «من شتی ده زانم، ئه ویش ئه وه یه به زگی پر وه و به و حاله شو ناکه م.»

- «پن ناچی زگیه یی.»

- «به لئی، زگیه یی، ئافره ته قژ چاکه ره که لینی پرسیم ئایا ئه م زگه م زگی نۆ به ره مانه؟ درۆم کرد و گو تم: نه خیر دوو کور و دوو کچمان هه یه.»

«که ی به کتری بخوازین؟»

«پاش نه وهی زگ داده نیم، دهمه وی زه ماوه ندیکی گه وره و خوش ساز بکه بن، تا خه لک هم مووی بلن بووک و زاویه کی جوانن.»

«له وه بی نارام نابیت؟»

«بوچی بی نارام بم، نازیم؟ تاقه جارئ که شهرمم له خۆم کردیته وه نه و جارهبوو که له (میلانۆ) خۆم به سوزانی هاته به رچاو. که هم مووی له حهوت دهقه زیاتری نه خایاند، پتر له وهش به ناو ماله که بی نارام بووم. نهی باشه من هاوسه ریکی باش نیم؟»

«هاوسه ریکی بی هاوتای.»

«که وایوو مروثیکی زۆر ته کنیکی مه به، نازیم، هه زگه کهم دانا، شووت بی ده کهم.»

«زۆر چاکه.»

«به چاکه ده زانی بیره به کی تر بخۆمه وه؟ دکتۆر پتی گوتم کلۆتم که میک ته سکه. بۆیه بیره خواردنه وه باشرین شته که (کاترین) ی ساوا به لهر و لاوازی به یلته وه.»

«په شوکام و گوتم: «چی تری گوتم؟»

«هیچی تری نه گوتم، گوتمی پاله په ستۆی خوینم زۆر چاکه، له پاله په ستۆی خوینم وافی وړما.»

«نه ی دهر باره ی کلۆت چی گوتم؟»

«هیچی نه گوتم. گوتمی نابی به فرده خلیسکی بکه م.»

«زۆر راسته.»

«گوتمی کاتی نه وه به سه رچوو به فرده خلیسکی بکه م. نه گه ر پشتر نه مکرد بی. وه پتی گوتم ده توانم به فرده خلیسکی بکه م به مه رجی به نه مه وه.»

«کابرایه کی دلفراوان و گالته بازه.»

«به راستی پیاویکی باشه، له کاتی مندالبوونم ده بی نه و بی به دایه نم.»

«لپت پرسه که ده بی شوو بکه ی؟»

«نه خیر، پیم گوتم چوار ساله شووم کردوه. تووش نازیم، خو ده زانم نه گه ر شوو به تو بکه م، ده بی بیم به نه مریکی، هه ر کاتی به پتی یاسای نه مریکی به کتری بخوازین. منداله که به شیوه یه کی یاسایی به نه مریکی داده ندری.»

«نه مه ت له کوئی دۆزییه وه؟»

«له کتیبخانه له سالنامه ی (ئه لمانهک ویرد) ی نیویورکی.»

«تو کچیکی لیها توی.»

«زۆر خوشحالم به وه رگرتنی ره گه زنامه ی نه مریکی. نه و کات ده چه نه مریکا تووش هه زناکه ی، نازیم؟ دهمه وی تاقه گه کانی (نیاگارا) ببینم.»

«تو کچیکی جوانی.»

«شتیکی تریش هه به ده مه وی ببینم. به لام نایه ته وه یادم.»

«ناخه لی ولاغان.»

«نه خیر، نایه ته وه بیرم.»

«ساختمانی وۆل وت؟»

«نه خیر.»

«گراند کانین؟» (۱)

«نه خیر، به لام هه ز ده که م نه ویش ببینم.»

«نه و شته چییه؟»

«گۆلدن گیتی (۱) - دهر وازه ی زپین - نه و شته به هه ز ده که م ببینم. گۆلدن گیتی له کوپیه؟»

«له سان فرانسیسکو یه.»

«که وای، با بچینه وینده ر، هه رچوئی بی ده مه وی سان فرانسیسکو ببینم.»

«زۆر چاکه. ده چینه وینده ر.»

«ئیسستا با بچینه چیا. بچین؟ ده بی هۆکانی گواستنه وه مان ده سته کوئی؟»

«له سه عات پینج شه مه نده فه ری دهر ده چی.»

«ده خیرا با پتی رابگه بن.»

«زۆر باشه، یه که م جار بیره به کی تر ده خۆمه وه.»

که چوینه دهر وه تا برۆینه سه ر شه قامه که. به سه ر پتیلکه ی ئیسستگه که وتین، زۆر سارد بوو، دۆلی (رۆن) یش بایه کی ساردی لیوه ده هات. گلۆیه کانی جامخانه ی دوکانه کان داگیرسابوون بۆچوونه سه ر شه قامه کانی سه ره وه به سه ر پتیلکه یه کی رکی به ردین که وتین، پاشان چوینه سه ر یه کی تر که به ره و ئیسستگه ده کشا. شه مه نده فه ری کاره بایی له وی وه ستابوو، گلۆیه کانی داگیرسابوون تابلۆیه کی ناگاداری، کاتی دهر چوونی شه مه نده فه ری له سه ر دیار کرابوو. کاتر میتری ده ستم پینج و ده دهقه بوو، سه یری کاتر میتری ئیسستگه م کرد پینج دهقه له پاش بوو. کاتی چوینه ناو شه مه نده فه ره وه، کابرای مه کینه وان و پلیتبرم بینین له مه یخانه ی ئیسستگه وه ده هاتنه

(۱) ناوی باخچه به کی گشتییه.

(۱) پردیکی هه لواسراوه درتیبیه که ی (۲، ۳، ۴) ه.

دهره وه. دانیشترین په نجه ره کاغمان کرده وه، شه مه نده فهدر که به سوپه ی کاره بابی گهرم ده کرا، هه وای ژووره و پيس بوو، به للام له په نجه ره که وه هه وایه کی سازگاری خوښ ده هاته ژووره وه.

له کاترینم پرسى: «ماندووی کاترین؟»

«نه خبیر، له وپه پرې خوښیدام.»

«رینگاکه مان دوور نیبه.»

«حه ز له سواربوونی شه مه نده فهدر ده که م، خه می منت نه بی نازیم هه ست به خوښی ده که م.»

به فر تا سې روژ بهر له (کریسمس) نه بارى. به یانیه له خه وه هه ستاین به فر ده بارى، نیمه له ناو جیگا ماینه وه. ناگر قرچوهوږى بوو، سه پری به فر که وتنمان ده کرد خاتوو (گوتنگن) خوانچه کانی نانی به یانی برده وه پارچه دارى تری خسته ناو ناگردانه که وه، به فریکی نه ستور بارى. خاتوو (گوتنگن) گوتى له نیوه ی شه وپه ده بارى. چومه لای په نجه ره وه، سه پری دهره دم کرد. به للام نه متوانی رینگاکه ببینم، باى ده هات به فریش به نه ستوری ده بارى. گه رامه وه سهر چواریا په که، پالم دایه وه، ده ستان به قسه کرد.

کاترین: «خوزیا متوانی بایه به فره خلیسکى بکه م، شتیکی زور ناخوشه نه توانی به فره خلیسکى بکه ی.»

«قاپقایى به فره خلیسکى په یدا ده که ی، له رینگاهه پی دده به زین، بو تو نه مه له سواربوونی نوتومبیل خراپتر نیبه.»

«سواربوونی ناخوش نیبه؟»

«ده توانی ببینن.»

«به و هیوا به م سواربوونی ناخوش نه بی.»

«پاش ماوه کی که م له ناو به فره که پیاسه ده که ی.»

کاترین: «بهر له نانی نیوه رو، نه وکات به ردلمان باشت ده کرتته وه.»

«هه رده م برسیمه.»

«هه روه ها منیش.»

چوینه دهره وه تا له ناو به فره که برۆین، به للام به فره که دپوه شانند بو به نه مانوانی زور برۆین، من له به رایى رویشتم، رینگام بو کاترین خوښکرد، تا گه یشتینه نیستگه، به للام که گه یشتینه ویندهر و بستمان ماوه به کی دوورتر برۆین به فر به تاوتر بارى و نه مانوانی شتی به دی بکه ی، بو به چوینه خانیکى بچووکى نریک نیستگه وه، هه ربه که مان به گه سکى به فرى سهر جلی نه وى تری داوه شانند. له سهر قه نه فه یی لى دانیشترین و فیرموثمان خوارده وه.

ئافره تیکى مه یگپر گوتى: «به فریکی نه ستوره.»

«به لى.»

«نه مسال به فر زور دو اکه وت.»

«به لى.»

کاترین پرسى: «ده توانم شوکولاتى بخوم؟ یا له نانی نیوه رو نریک بوینه وه؟ به به رده و امى برسیمه.»

گوتم: «شوکولاتى بخو.»

«یه کیکى بوندق دار ده خوم.»

ئافره ته که گوتى:

«نه مانه با به تى نایان، به چاکترین با به تى ده زانم.»

گوتم: «فیرموثیکى تر ده خومه وه.»

کاتى هاتینه دهره وه، تا به رپی خومان بگه رپینه وه، شوپن پیمان به ته وای به به فر پریونه وه، ته نیا چنه ناکاریکى که مى ماپوه وه، به فر به ره و پرومان ده بارى، به زه حه مت، ده مانوانى شت به دی بکه ی پاشان به فرمان له خومان داوه شانند بو فراوین چوینه ژووره وه، گوتنگن جه مى نیوه رو بو هینان.

گوتى: «به یانى به فره خلیسکى ده ست پیده کا نه رى مستهر هینرى تو به فره خلیسکى ده زانى؟»

«نه خبیر به للام ده مه وى فیریم.»

«زور به ناسانى فیرده بی، کوره که م بو کریسمس ده گه رپته وه با نه و فیرت بکا.»

«زور جوانه. که ی دپته وه؟»

«سه ی شه و.»

له پاش ناخواردن له وکاته ی له نریک ناگردانه که وه له ژووره بچووکه که دانیشتیوین، له په نجه ره وه سه پری به فر بارینمان ده کرد.

کاترین گوتى: «حه ز ده که ی به ته نیا گه شتیکی له گه ل خه لک بو جیگایى بکه ی و له گه ل پیاوان به فره خلیسکى بکه ی؟»

«نه خبیر، بوچی من به ته نیا بچم.»

«هه ندی جار وا به چاک ده زانم، که بیجگه له من ده بی خه لکی تر ببینی.»

«نه ی تو ناته وى خه لک ببینی؟»

«نه خبیر.»

«منیش نامه وى.»

- «دهزانم، بهلام تۆ جياوازی. من بارم گرانه، ئەمەش وام لێ دەکا نەتوانم هیچ بکەم، دەزانم ئیستا زۆر بێ عەقلم، زۆر قسە دەکەم، وا بێر دەکەمەوه که دەبێ بچیه دەرەوه تا لێم وەرس نەبێ.»
- «دەتەوئ لیت دوور بکەومەوه؟»
- «نەخێر، دەمەوئ لەگەڵم مێنیتێتەوه.»
- «باشه، منیش وا دەکەم.»
- «وەرە ئێرە، دەمەوئ هەست بەئاوسانەکهی سەرت بکەم، ئاوسانێکی گەورەیه.»
- پەنجەکانی بەسەر هێنا و برد، گوئی:
- «حەز دەکەي پێش دا بنیت؟»
- «حەز دەکەي دای بنیم؟»
- «پەنگە بەوه عەنتیکە بێ، حەز دەکەم بەپێشەوه بتيینم.»
- «زۆر چاکە دای دەنیم، لەو چرکەوه دەست پێدەکەم، بێرێکی باشه. وام لێ دەکا هەندئ ئیش راپەرتیم.»
- «ئەری تۆ لەوه نینگەران نی که هیچ ئیشی نییه پێیوه خەریک بیت؟»
- «نەخێر، وا حەز دەکەم. بەو شێوەیه ژيانێکی خۆشم هەیه. تۆش وانیت؟»
- «ژيانێکی خۆشم هەیه، بهلام لەوه دەترسم که زگم گەورە بووه تۆم بێزار کردبێ.»
- «ئۆه، کات، تۆ نازانی من چەند شەبدای تۆمه.»
- «ئەوئەندە شەبدای منی؟»
- «هەرۆهکو تۆ کەیفخۆشم، توخوا ژيانێکی خۆشمان نییه؟»
- «بەلێ هەمانه، بهلام وام زانی پەنگە تۆ بێ ئارام بووی.»
- «نەخێر، بهلام هەندئ جار بێر لەبەرەي جەنگ و خەلکی ناسیاوم دەکەمەوه. بهلام نیگەران نیم، لەوه زیاتر بێر لەهیچ شتی تر ناکەمەوه.»
- «ئەوانەي بیریان لێ دەکەیهوه کێن.»
- «رینالدى و قەشە و زۆریه ئەوانەي دەیانناسم، بهلام نامەوئ زۆر بیریان لێ بکەمەوه، نامەوئ بێر لەشەر بکەمەوه، شەر بەگوێرەي من کۆتایی هاتووه.»
- «ئیستا بێر له چ دەکەیهوه؟»
- «له هیچ.»
- «بەلێ، بێر له شتی دەکەیهوه. پێم بلێ.»
- «له خۆم دەپرسی دەبێ رینالدى تووشی نەخۆشی ئاتەشەك بووبیت؟»
- «هەر ئەوێهه بیری لێ دەکەیهوه؟»

- «بەلێ.»
- «جا ئەو تووشی ئاتەشەك ببوو؟»
- «نازانم.»
- «بەختیارم بەوهی که تووشی ئاتەشەك نەبووی. چ جار شتی وات تووش بووه؟»
- «تووشی سووزەنەك بووم.»
- «نامەوئ هیچم دەربارەي ئەووه گوئ لێ بێن، ئیش و نازاری زۆر بوو نازیم؟»
- «زۆر!»
- «خۆزیا من له جباتی تۆ تووش بام.»
- «نا تۆ نا.»
- «خۆزیا تووشی بام تاوهکو هیچم له تۆکەمستر نەبوایه. خۆزیا هەموو دەزگیارنەکانیشتم بناسیبانه تا له بەرامبەر تۆوه گالتەم پێ کردبان.»
- «ئەوه بەزمێکی خۆشه.»
- «سووزەنەك گرنتت بەزم نییه.»
- «دەزانم، ئیستا سەیری بەفر بارین بکه.»
- «حەز دەکەم سەیری تۆ بکەم نازیزهکەم، بۆچی ناهیلێ قزت درێژبێ.»
- «چۆن درێژ بێ؟»
- «ئیستا زۆر درێژه.»
- «نەخێر، با کەمێ درێژتر بێ. منیش دەتوانم پرچم کورت بکەمەوه تا بەتەواوی بەیهکتری بچین. تەنیا ئەوه نەبێ که یهکێکمان قزکاله و ئەوی تریشمان رەشتالهیه.»
- «ناهیتم پرچت بیری.»
- «زۆر جوان دەبێ گەر بپریم، لەبەري بەهیلاک چوویمهوه لێی بێزار بووم بەتایبەتی، لەشەودا کاتی لەسەر جینگە درێژ دەبم.»
- «من حەز دەکەم درێژ بێ.»
- «بەکورتی لات جوان نییه؟»
- «بەلێ، بهلام ئەوها زیاتر حەزی لێ دەکەم.»
- «کورت بێ جوانتره ئەوکات هەردوو کمان وەکو یهک دەبین، ئۆه نازیم من تۆم زۆر خۆشدهوئ، بەو رادهیه دەمەوئ له هەموو شتیکهوه بەتۆ بچم.»
- «تۆ وای، ئیمه هەردوو کمان یهکێکین.»
- «ئەوه دەزانم له شەودا تاکه کەسێکین.»
- «شەو شتیکی مەزنه.»

«دهمهوئ به ته و اوئ تېكه ل به كتر بين. نامه وئ ليم دووركه و پته وه نه وه قسه يي بوو كردم. ده تواني برؤي گهر نارووي روښستنت هه يه به لام ده بي زوو بگه رتيسته وه. له بهرچي، نازيم، كاتي له گه ل تو نيم هه رگيز هه ست به ژيان ناكه م.»

گوتم: «قه تاوقه ت لیت دوور ناکه موه هه ست به هېچ خوشيیه ك ناکه م كه توئ لي نه بيت، يبي تو هه رگيز ژيانم نابي.»

- «دهمهوئ ژيان بو تو بي، ژيانتيكي پر خوش و پيكه وهی ده به ينه سه ر. وا نييه ؟»

- «ئيسستا هه ز ده كه ی ريشه كه م له و قايد ه لي گه ريم يا گه و ره تر بي؟»

- «با گه و ره تر بي. زور جوان ده بي. وه له وانه يه جه ژني سالي تازه ی پي بکه بين.»

- «ئيسستا ده ته وئ ياري شه تره نج بکه بين؟»

- «هه ز ده كه م له گه ل تو ياري بکه م.»

- «نه خبیر! ياري شه تره نج بکه بين.»

- «پاش نه وه پيكه وه ده ست له ملانتي ده كه بين؟»

- «به لي.»

- «زور چا كه.»

ته خته ی شه تره نج كه م ده ره ينا، به رده كانيم ريز كرد. به ربارين به رده و ام بوو. شه وئ جار پك واگا هاتم، زانيم كاترينيش به خه به ر هاتبوو. مانگ له په نج ره وه تر يفه ی ددها جامه كاني په نج ره كه سيته ريان له چوارپا يه كه مان كردبوو.

- «تو واگای شرينه كه م؟»

- «به لي، خه و ت لي ناكه وئ؟»

- «هه ر ئيسستا واگا هاتم، بېر له وه ده كه موه كه بو يه كه م جار تو م بيني چون خه ريك بوو شيت بم، له بېرته؟»

- «كه مي شيت بوو.»

- «وا نه ماوم. ئيسستا مه ز م تو وشه ی مه زن زور خوش ده لييت. ده بي لي.»

- «مه زن.»

- «نو، تو شيريني. ئيسستا شيت نيم ئيسستا زور زور به ختيارم.»

گوتم: «ده يخه وه ده ی»

- «زور چا كه. با له يه ك وه ختا چا و مان به چيته خه وه ده.»

- «زور چا كه.»

به لام نه كرا وا بکه بين، من ماوه يه كي زور به هوشيار ي مامه وه بېرم له زور شت كرده وه، ته ماشاي كاترينم كرد خه و تبوو تر يفه ی مانگه شه و له رووي ددها. پاشان منيش كه و تمه وه خه و.

له نيوه ی مانگي كانوني دوو همدا ريشم دريژبوو. زستانيش داها ت، به روژده سارده ساماله كاني و شه وه سارده تو وشه كاني توانيمان جار يكي تر به نا و ريگا كاندا پياسه بکه بين به فر كه له بين پيچكه ی تاخو رگه ی كا و تاخو رگه ی كوله كه داري گه و ره كه له چيا كانا ده هينرا يه خواره وه لووس و په سترابو وه وه، به فر هه موو كون و قو ژنيكي له نا و ايببه وه تا (مو نترؤكس) ي دا پو شيبوو، چيا كاني نه و به ري ده ر يا چه كه و ده شتي دو لي (رو ن) يش له به ر به فر سه ي ده چوه. له به ر كه ي تری چيا كه وه پياسه ی دوور و دريژ مان ده كرد. چو وينه چيا ي (با ينز دي نه لبا ز). كاترين پوژيني بزمارداري له پي كرد بوو چارو گه ی له خو ي وه رگرتبوو، دار ده ستيكي نوو ك پولا شي به ده سته وه گرتبوو. به چارو گه كه وه ورگي گه و ره ديار نه بوو، خيرا ش نه ده رو يي، به لام كه وه ستا ين له سه ر كوله كه داره پرا وه كاني ته نيشت ريگا وه دانيشتين تا بسپينه وه. كاتي ماندوو ده بوو. خانج له نا و دار و دره ختي چيا ي (با ينز دي نه لبا ز) دا هه بوو. دار پر كه كان بو خو اردنه وه له وئ ده وه ستان، له ژووره وه له نزيك سو يه وه دانيشتين و خو مان گه رم كرده وه. مه يتيكي سووري تيژي تيكه ل به به هارات و ليمو مان خو ارده وه، پي تيان ده كوت (گلو فابن) بو سه رگه رمي نا هه ننگ ساز كردن شتيكي ناياب و بي وينه بوو.

خانه كه له ژووره وه تاريك و پر دوو كه ل بوو پاش نه وه ی له خانه كه ده ها تينه ده ره وه با يه كي سارد و تو وش خو ي ده سي به كانت ده كرد، له گه ل هه لمژيني سه ري لووتی ده بر دی. نا و ريكمان له دوا وه دا يه وه روونايي خانه كه له په نج ره كه مانه وه ده ها ته ده ره وه. نه سه به كاني دار پر كه انيش پي كو لبا ن ده كرد سه ريشيان ده هينا و ده بر د تا گه رم بينه وه. شه خته ش دا وه مووي سه ر قه پوژياني به ستيبو هه ناسه كانيان گورزه يه ك شه خته يان به هه وادا بلا و ده كرده وه. به ريگا كه هه وراز بو وينه وه. ده گه را ينه وه ماله وه ريگا كه كه ميكي لووس و خليسكا وي بوو. له و پيچه ی دار پر كه كان لي تي ده سو ورا نه وه شه خته كه ي له به ر هاتو چو ي نه سه به كان په نكيكي پر ته قالي وه رگرتبوو. دوا وه نه م پيچه، ريگا كه ي به به فر يكي خا و ين دا پو شرا بوو. نه م ريگا يه ده چوه نا و دار ستانه وه. دوو جار له ريگه ی گه را نه وه مان بو ماله وه له شه ودا چا و مان به چه ند ريو بي كوت.

شاريكي خوش بوو، هه ر كاتي چو و با ينه ده ره وه كاته كه مان به خو شي را ده يوار د.

كاترين گو تي: «ئيسستا ريشيكي ناز دار ت هه يه، ده لي تي ريشي دار پر كه كانه. نه و پيا وه ت دي ت كه گوا ره ی بچو كي زيري له گو ي كرد بوو.»

- «نه و را وچي كار ما مزانه، نه و گوا رانه له گو ي ده كه ن، گوا يه گو ييان سوو كتر ده كا.»

- «به راس ت؟ من با وه ر ناكه م. وام ده زاني، بو يه نه مانه له گو ييان ده كه ن تا خو بان وا نيشان دن كه را وچي كار ما مزان. نا يا كار ما مز له و نزيكانه هه نه؟»

- «به لي، له ده و رو به ري (دي نت دي جامه ن) دا هه نه.»

- «خۆش بوو ریتویمان دیت.»

- «كاتێ دهخهوی کلکی لهخۆی وهردهگری، تا گهرم دابێ.»

- «پهنگه زۆر خۆش بێت.»

- «منیش ههزم دهکرد کلکیکی وهکو ئهوم ههباویه، توخوا خۆش نییه ئهگهر کلکیکی وامان ههباویه؟»

- «ئهو کات جل لهبهکردنت زهحمهت دهبوو.»

- «ئهوسا جلی وامان دهووری که تایهت بۆ ئهم مهبهسته دوورابایه. یا له ولاتی بژایاباین که ئهمه گرینگ نهباویه.»

- «ئیمه له ولاتی دهژین که ههچ جیاوازییهکی تبا نییه؟ ئایا ئهمه مهزن نییه که تۆ ههچ کهسی نایینی؟ ههز ناکی ههچ کهسی چاوی پیت کهوی؟ ههز دهکی خۆشهویستم؟»

- «نهخیت»

- «کهمی لێره دانیشین؟ تۆزی ماندووم.»

له تهنیشت بهکتری لهسه کۆلکه دارهپراوهکانی سهه رینگاکه دانیشین. رینگاکه بهرهو دارستانهکه دهکشا.

- «ئهو بهبهیه لیکمان ناکات، وا نییه؟»

- «نهخیت، رینگه ئهوهی نادهینی.»

- «لهگهڵ پاره چۆن؟»

- «زۆرمان ههیه. دوا چهکم له چهکهکانم وهگرته.»

- «مالهوتان، ههولگی گهپانهوهت نادهن؟ پاش ئهوهی دهزانن له سويسرای؟»

- «لهوانهیه، شتیکیان بۆ دهنوسم.»

- «بۆت نهنوسییون؟»

- «نهخیت، تهنیا بۆ پاره نهبی.»

- «سوپاس بۆ خوا لهبنهمالهئهی ئیوه نیم.»

- «برووسکهیان بۆ دهنیتم.»

- «بیریان ناکی؟»

- «بیریان دهکم، بهلام بهینمان لهگهڵ یهک ئهوهنده خۆش نییه.»

- «لهو باوهردم که خۆشم دهوین. زۆریشم خۆش دهوین.»

- «با باسیان نهکهن. ئهگینا ههستی غهریبیم بۆیان ههلهدستی.»

پاش کهمینک گوتم: «گهر ههساویه با برۆین.»

- «ههساویه.»

بهرینگاکه شوپروینهوه، دونیا تاریک ببوو، بهفر لهژیر پۆتینهکانمان خرچهی دههات، شهویشی سارد و وشک و سامال بوو.

کاترین گوتی: «ههز له ریشهکهت دهکم، له پهروهدهکردن و دانانی زۆر سههرکهتوانه و پیتۆل بووی. پیتدهچی زۆر و در پیت. بهلام لای من نههم و خۆشه.»

- «کینهانت پێ خۆشتره ههم پێ یا نههم پێ؟»

- «وا بزانهم بهریشهوه. دهزانی من چۆنم لا پهسنده خۆشهویستم من وام لا پهسنده پرچی خۆم نهبرم تا کاترینی بچووک له دایک نهبی. من ئیستا زۆر گهوره و پهزاگران دیارم، بهلام پاش ئهوهی (کاتۆکه) له دایک دهبی جارێکی تر باریک دهههوه پرچی خۆم دهبرم، بۆ تۆ جوان و جاحیل دهههوه، دهبه کچیکی تر و ئهوکات پیکهوه دهچین، من پرچم دهبرم و تۆش سههت بتاشه. یا بهتهنیا دهچم، تا بگه پیمهوه چاوت پیم بکهوی و سههت سوپمیتنی.»

نقهم لێوه نههات.

- «خۆ نالیی و نابیته، رینگه لێ دهگری؟»

- «نهخیت، لهو باوهردم که زۆر جوان دهبی.»

- «تۆ بهراستی تۆ خۆت شیرینی گیانهکهم. لهوانهیه جوانتر و لاوازتر و کۆکتر بم، تۆش جارێکی تر ههتا ههتا یه لهگهڵم دهکهویهوه داوی ئهقینییهوه.»

- «قسه ی پێ مانا، من ئیستا تۆم زۆر خۆشدهوی، دهتهوی چیم لێ بکهی؟ دهتهوی بم فهوتینی؟»

- «بهلێ، دهمهوی بتفهوتینم.»

گوتم: «باشه، منیش ئهوهم دهوی.»

40

ژیانیکی خۆشمان بهسهبرید. مانگی کانوونی دوهم و شویاتمان لهوی گوزهراوند، زستانیکی خۆش بوو، ئیمهش بهختیاربوین. کاتێ بای گهرم ههلیکرد شهخته بری توایهوه و بهفریش خاوه بووهوه و ئاو و بایهکی دهتگرت هی بههاره، بهلام ههر که سارد و تووشی گهراپهوه زستانیش دههاتهوه ههواران. له خاکه لێوهدا (نازار) زستان یهکهم که لێنی تیکهوت. شهوان باران دهباری تا بهیانیش بهردهوام بوو، بهفرهکی تواندهوه و کردیه لیستراو و بناری چیا بهجاری بهریاد کرد، هههر سهه دهریاچه و دۆلهکی داپۆشتبوو، لهسهه چپاش باران بوو.

کاترین پیتلای چهرمهگای له پێ کردبوو، منیش پۆتینی مستهر (گوتنگن)م له پێ

کردبوو. به پپاسه له ژیر چه تروه به ناو گوماوی به فراو و ناوی رویشتوی سهر زهویبهوه چووبنه ئیستگه. ناوه که شهخته سهر ریگاکانی له گهل خوی راده مالی و ریگاکانی رووت کردهوه. پیتش نانی نیوه ری له مه بخانه بی بۆ قیرمۆت خواردنهوه راوه ستاین، که له ژوروهوه بووین گویمان له خوړی باران بوو.

کاترین پرسى: «به پیتوستی ده زانی بچینه شار؟»

- «تۆ چۆنی به باش ده زانی؟»

- «ئه گهر زستان به سه ریچ و باران ریگه ی دهره وه مان نه دا، گوزهران لیته ناخوش نابیی؟ چه نندت ماوه کاترینۆتکە بیتت؟»

- «نزیکه ی مانگۆ یا که می پتر.»

- «رهنگه بچین له (مۆنترۆکس) جیگیر بین.»

- «بۆچی نه چینه (لۆزانا) ئه وئ نه خوشخانه ی تیا به.»

- «ژیان له شاریکی گهره ی وه کو لۆزانا وه ک ئیره ته نیا به لۆم خوشتره.»

- «که ی برۆین.»

- «گرینگ نیبه ههر که ی بی، نازیم، ههر کاتی خۆت ویستت من نامه وئ ئیره به چی بیلین گهر تۆ مه به ست نه بی.»

- «با بزاین ناووه و اچی لی دی.»

سۆ ریۆژ له سه ره یه ک باران باری. به فری سهر چیباکه ی لای ئیستگه که هه مووی رهش بووه وه و هیچی به سه ره وه نه ما، ریگاکانیش لیشاوی به فر و قوراویان به سه ردا ده ریۆبی، زهوی زۆر قور و زیلاق بوو به جوړی که چونه دهره وه کاریکی ناسان نه بوو. سه به یه ی ریۆژی سیبه می بارانه که بریارمان دا دابه زین و بۆ شار به ریگه وین.

گوتنگن گوتی:

- «زۆر باشه، هینری، پیتوست ناکا ناگادارم بکه نه وه، باوه رناکه م پاش ئه وه که شه که ی وا دژوار بووه لیته بمینین.»

گوتم: «هه رچۆنی بی له بهر حالی ئالۆزی خانم ده مانه وئ له نزیک نه خوشخانه بی ئۆقره بگرین.»

گوتی: «ده زانم، باشه ریۆژی دی به کوړه له ی ساواوه بکه ریته وه و لیته بمینین؟»

- «به لی، گهر ژوروت هه بی.»

- «له به هاردا کاتج که ش خوش بی ده توانن بین بۆ خۆتان لیته به خوشی گوزهران بکه ن. با ساواکه تان له گهل دابه نه که ی له و ژوروه گهره یه بن که ئیستاکه داخراوه، تۆ و خانیش ههر له ژوروه که ی خۆتان بن که ده پروانیه ته سهر ده ریباچه که وه.»

گوتم: «بۆ گه رانه وه نامه ت بۆ دنوسم.»

شته کلمان پیتچایه وه، پاش ئه وه ی فراوینمان خوارد سواری شه مه نده فهر بووین. مستهر گوتنگن خوی و هاوسه ره که ی هاتنه خواره وه تا ئیستگه له گه لمان هاتن. پروپیتاله کلمان له سه ر تاخوړک دانا، به ناو به فراودا ریوشتین، له ته نیشته ئیستگه له بهر ریۆنه ی باران راوه ستان، به ده ست خواحافیزیان لی کردین.

کاترین گوتی: «مرۆفی چاکن.»

- «نه خواره لا له گهل ئیمه.»

له (مۆنترۆکس) وه سواری شه مه نده فهر بووین بۆ (لۆزانا). له په نجه ره که وه سه یری ئه و خانووه مان کرد که تیایدا ده ژیاين به لۆم له بهر چری هه وه نه مان توانی چیباکان به دی بکه ین. شه مه نده فهر له (قیقی) راوه ستا، دواپی له ریوشتا به رده وام بوو، به ده ریباچه و کیلگه قاوه ییبه شیداره کان و دارستانه رووته کان و خانووه نمداره کاندای تیه پین. گه یشتینه (لۆزانا)، له ئوتیلیکی مام ناوه ندی دابه زین، که به نیو شه قامه کاندای ریوشتین تا گه یشتینه دهره وه ی په یسونه کانی ئوتیله که وه، باران ههر ده باری، که هاتینه ژوروه وه، دهرگه وان به خوی و به کلیلیکی مسیه وه که به سه ر یه خه ی وه بوو، راوه ستابوو. به رزکه ره وه و ئه و رایه خه ی عهردی ئوتیله که ی رووپوش کردبوو و ده ستشوریکی سپی بریقه داری قایم کراو و چوارپایه کی مسی گه وره و ژورویکی گه وره ی نووستن ئه مانه هه مووی به لگه ی خوشیمان بوون، پاش ئه وه ی له مالی (گوتنگن) دهرجووین. په نجه ره ی ژوروه که به سه ر باخچه یه کی شیداریدا ده روانی که به دیوار ده وره درابوو، سه ره وه ی دیواره که په ریوشتی ناسنی تی گیرابوو. له وه ری شه قامه که وه که لیژیاییه کی رک بوو، ئوتیلیکی تر هه بوو که دیواریک و په ریوشتیکی ئه و ناسای لی بوو. سه رم به رزکرده وه روانیمه دلۆپه بارانی قه لبه زه ی باخچه که.

کاترین گلۆپه کانی داگیرساند. جانتاکانی کرده وه ده ستی به شت کرده وه کرد. منیش داوای ویسکی و سوّدهم کرد. له سه ر چوارپایه که پالکه وتم. ده ستم به خوتندنه وه ی ئه و ریۆژنامه یه کرد که له ئیستگه کریبووم له خاکه لیته وه (۱۹۱۸) دا هیرشی ئه لمانیا بۆ سه ر فهرنسا ده ستی پیکرد. ویسکی و سوّدهم خواردده وه، ریۆژنامه م خوتنده وه. کاترین شته کانی له ناو جانتاکاندا دهره ینا و له ده وری ژوروه که سووپایه وه. کاترین گوتی:

- «ده زانی چیم پیتوسته؟»

- «چی؟»

- «جلوبه رگی مه لۆتکه. هیچ ئافره تی نیبه بگاته وه ختی من و جلی مه لۆتکه ی نه بی.»

- «ده توانی بیان کری.»

- «ده زانم. به یانی ده چم ده بانکریم. با بیر بکه مه وه بزانه چیم پیتوسته.»

- «ده بی بزانی چونکه خۆت سسته ر بوویت.»

- «بهلام ئەو سەربازانەى له نەخۆشخانە مندالیان دەبێ زۆر كە من بە پەنجەى دەست دەژمێردرێن.»
- «من يەكێكم لەوانە.»
- بالیفێكى تێ گرتم، ويسكى و سۆدەكەى بەگۆرێ وەرکرد و پێژان.
- كاترین: «داواى پێكى تەرت بۆ دەكەم. ببوورە كە ئەوهم لێ پێژاندى.»
- «زۆرى تىبا نەمايوو، وەرە سەر چوارپایەكە.»
- «نەخێر، نايبم، ئەو ژوورە پێك دەخەم. تا بە شتى بچى.»
- «بە چى بچى؟»
- «بەمالى خۆمان.»
- «ئالای سوتندخۆرەكانى لەسەر بەرز بکەوه.»
- «تۆ بێدەنگ بە.»
- «دووبارەى كەوه.»
- «بێدەنگ بە.»
- «زۆر بەناگایى و وشياربێهوه ئەمەت گوت دەلتى ناتەوئى كەس برىندار بکەى؟»
- «نە، نامەوئى بەقسە كەس برىندار بکەم.»
- «كەوايى وەرە سەر چوارپایەكەوه.»
- «باشە.»
- هات لەسەر چوارپایەكە دانىشت و گوتى:
- «دەزانم گالتهجارى تۆ نيم، خۆشەويستم، بەلام لە كەندووبەكەى گەورەى ئارد دەكەم.»
- «نەخێر، تۆ وانیت. تۆ جوان و ئيسك سووكى.»
- «من كەسيكى زۆر شروشيپتوم، تۆ منت خواستوو.»
- «نەخێر، وانيبە، ئيستا لە هەموو كاتى جوانترى.»
- «بەلام جارێكى تر بارىك دەههوه، ئازيزم.»
- «ئيبستا بارىكى.»
- «زۆرت خواردۆتەوه.»
- «پێكى سۆدە و ويسكىم خواردۆتەوه.»
- «پێكىكى تيريش وا لە پێگايە، ئەوجا داواى خواردن دەكەين بپهتینه سەرەوه.»
- «شتى چاكە.»
- «ئەوجا ناچينه دەرەوه. دەچين؟ ئەمشەو دەبێ لێرە بمين.»

- گوتم: «يارى دەكەين»
- كاترین گوتى: «هەندى مەى دەخۆمەوه، ئەوه ئازارم نادات. لەوانەيه بتوانين برى كاپرى، سيبى جاران، پەيدا بکەين.»
- گوتم: «بێ گومان، دەتوانين، ئوتيلێكى وا گەورە دەبێ مەى ئيتالېيان هەبێ.»
- خزمەتكارەكە لە دەرگای دا پەرداخىكى ويسكى بە بەفرى هيتاوه لە تەنيسشت پەرداخەكە لەناو سنېب بوتلێ سۆداى بچووك هەبوو.
- گوتم: «سوپاس، لێرەى دانى، دەتوانى نانى دوو نەفەر و دوو بوتل كاپرى سيبى بەستيمان بۆ بهتنيه سەرەوه؟»
- «حەز دەكەن، خواردنەكە، شۆرباى لەگەڵ بێ.»
- «كاترين شۆرباى دەوئى؟»
- «گەر زەحمەت نەبێ.»
- «تەنيا نەفەرئى شۆرباى لەگەڵ بێ.»
- «سوپاس گەرەم.»
- ئەو چوو دەرەوه، دەرگای داخست، منيش هاتە سەر پێژانمە خوتندنەوه و دەنگواسى شەرم خوتندەوه. بەهيتواشى سۆدەم بەسەر سەهۆلى ناو ويسكيبەكە داگرد، دەبوايه پيم گوتبايه سەهۆلەكە لەناو ويسكيبەكە دانەنى، دەبوايه سەهۆلەكەى بەتەنيا هيتابا، ئەو وەختە پياو دەيزانى كە برى ويسكى ناو پەرداخەكە چەندە، ئەوكات ئاوا لە پرەوه بەسۆدە بەسەرداگردن سووك نەدەبوو. ئەو جاره بێ دەبێ قاپى ويسكى داوا بکەم، داوايان لێ دەكەم سۆدە و سەهۆلم بۆ بيتن. ئەمە بەجيبە. ويسكى شتێكى خۆشە، بەشېكە لە خۆشترين بەشى ژيان.
- «تۆ بېر لە چى دەكەيتەوه، خۆشەويستم؟»
- «لە ويسكى.»
- «لە چ بارىكەوه بېر لە ويسكى دەكەيتەوه؟»
- «لەبارەى خۆشى ويسكيبەوه.»
- كاترين پرووتىكى گالتهجارانەى بۆ نواند و گوتى: «با وايى»
- بۆ ماوێ سى هەفتە لەم ئوتيلە ماينهوه، خراب نەبوو، ژوورى نانخواردن هەردەم چۆل بوو. زۆر جاران شەوان لە ژوورەكەى خۆمان نامان دەخوارد. بەناو شاردا دەگەراين و بەرپێگەى شەمەندەفەرى يابەبى گرنى گرنى بۆ (ئۆخى) دەچوين. لە تەنيسشت دەرياچەكەدا پياسامان كرد، هەواكەى كەمبەك گەرمتر بوو. لە هەواى بەهارانى دەگرد، خۆزگەمان دەخواست بگەرتينهوه ناو چياكان. بەلام ئەم هەوايه بەهاربېه تەنيا چەند رۆژێكى كەمى خاياند. پاش ئەوه هەوايەكى سارد و شتيدار گەرايهوه كە هېچ

جیاوازییه کی له گهڵ زستانێکی کوشنده نه بوو.

کاترین شتی پیتوستی بۆ مندالێکه کړی منیش چوومه یانه بۆ مه شقی جیمناستیکی و کۆله مستیتن. هه موو به یانیان، هه ر که کاترین تا درهنگ له ناو جیگه کی ده مایه وه، ده چوومه یانه. مایه ی خوشی بوو، که له رۆژانی وا به هاری به شه قامه کاندایا سیه ست کردیا و له چایخانه دا پشیه کت دابایی و سه یری ئه و خه لکه ت کردبایه و رۆژنامه ت به خوتن دبا یه وه و (فیرموت) ت به خوار دبا یه وه پاشان گه رابایه وه ئوتیل و بۆ فراوین له گه ل کاترین دامه زرابایی.

پرو فیسۆری یانه ی کۆله مستیتن و جیمناستیک، سمیلدار بوو، زۆر ورده کار و به دقه ت و توور و توند بوو. شیت ده بوو گه ر له دوا ی ئه و مه شقت کردبایه. به لām ئه و وه خته ی له ویم به سه ر برد وه ختیکی خوش بوو، هه وایه کی پاک و خاوتنی هه بوو رووناکییه کی چاکی لی بوو، خۆم زۆر ماندوو کرد، تا توانیم به سه ر به تدا یاز بده م و له به رامبه ر سیه ری خۆم له ئاوتنه دا کۆله مستانێ بکه م، هه ندێ مه شقی زگانه شم ده کرد. له سه ر زگ، له سه ر زه وی یانه که له به رامبه ر تیشکی خۆره وه که له په نجه ره ی کراوه دا دهاته ژووره وه، لیبی راده کشام جار به جاریش له کاتی بۆکسیتدا پرو فیسۆرم ده ترساند. له سه ره تا دا نه مده توانی له ئاوتنه یه کی گه وره ی به رته سک له گه ل سیه رم بۆکسیتن بکه م، چونکه زۆر به سه یرم ده زانی که کۆله مستانێ له گه ل کاربایه کی ریشدار بکه م. له کۆتاییدا ئه و رفته رده م به عه نتیکه دهاته به رچاو. بریارم دا هه ر کاتی ده ست به مه شفکردن بکه م ریشه که م بناشم، به لām ئه و به دللی کاترین نه بوو، رینگه ی نه دام.

هه ندێ جاریش من و کاترین سواری په یتوون ده بووین و ده چوینه ده ره وه ی شار، سواری بوونی له رۆژانی سایه قه دا زۆر خوش بوو، هه ر کاتی سواری په یتوون بباین، دوو شوینمان بۆ نان خواردن ده ستنیشان ده کرد. کاترین توانای رۆشنتی نه مابوو، بۆیه هه زم ده کرد به په یتوون له گه لیا به رپێگاکانی ده ره وه دا بگه رپتم. ئه گه ر رۆژه کانی شی خوش بوایه ئیسه ش کاتی چاکمان به سه ر ده برد. هه رگیز کاتی ناخوشمان نه بووه. ده مانزانی کاتی زگ دانانی نزیک بووته وه، ئه مه ش وای له هه ردوو کمان کردبوو هه ست به وه بکه یین وه ک بلایی شتییک راوه دوومان ده نیت، بۆیه نه ده بوو تاوئ پێکه وه بوومان له کیس بده ین.

41

به یانیی ده وره یه ری سه عات سی به خه به ر هاتم گویم له خسه ی کاترین بوو که له سه ر چوار پایه که ده جوو لایه وه.

«چ خبیره کاترین؟»

«به ره ژانم گرتوه، نازیم.»

«به به رده و امیبه؟»

«نه خبیر، ده م ده مه.»

«ئه گه ر ژانه که ت به به رده و امی بێ، ده بی بچینه نه خوشخانه.»

زۆرم خه و ده هات و لیکه وتمه وه خه و. پاش ماوه یه کی که م دوو یاره واگا هاتم وه.

کاترین گوئی: «وا چا که ته له فۆن بۆ دکتۆر بکه ی وا بزانه که ده ستی پیکرده وه.»

بۆ لای ته له فۆن چووم، ته له فۆنم بۆ دکتۆر کرد. دکتۆر پرسی:

«ماوه ی نیاوان ژانه کان چه نده؟»

گوئی: «له هه ر چاره که سه عاتی جارێ.»

دکتۆر ده که گوئی:

«که وای بێ ده بی بچین بۆ نه خوشخانه، منیش هه ر ئیستا خۆم ده گۆرم و یه که سه ر دیم

بۆ نه خوشخانه.»

ته له فۆنم به رز کرده وه، بۆ گه راجه که ی نزیک ئیستگه ته له فۆنم کرد، تا کو تاکسییه کمان بۆ ره وانه بکه ن. بۆ ماوه یه کی ته واکه س وه لāmی نه دایه وه له دوا ییدا پایوئ وه لāmی دامه وه و هه ربی دامێ هه ر ئیستا تاکسییه کمان بۆ بنیترێ. کاترین جلی خۆی گۆری و جانتاکه شی پری ئه و شتانه کرد که خۆی له نه خوشخانه پیتوستی پیتی ده بوو، له گه ل پیندا و یستی به به که، له ده ره وه له هۆله که زه نگم بۆ هینانی به رز که ره وه که لیدا، به لām وه لām نه بوو، خۆم دابه زمه خواره وه، له ئیشکگری شه و بترازی که س له خواره وه نه بوو. به رز که ره وه که م سه رخست، جانتاکه ی (کاترین) م له ناو دانا چووه ناویه وه. دابه زینه خواره وه، ئیشکگر ده رگاکه ی بۆ کردینه وه. له سه ر سه کۆیه کی به ردین له ته نبشت پایه ی خواره وه ی سه ره ربی ئوتومبیل دانیشتن. چاره ربی تاکسی بووین، شه و سامال بوو، ئه ستیره ش ده ره وشانه وه. کاترین زۆر شله ژالوو.

گوتم: «خوشحالم به ده ست پیکردنی ژانه که، پاش ماوه یه کی که م هه موو شتی ته واک

ده بی و ده برپته وه.»

«تۆ کچیکێ ئازا و به جه رگی.»

«باکم نییه. هه ز ده که م تاکسییه که بی.»

گویمان له هاژه ی تاکسییه که بوو، به ره و سه ره وه ی شه قامه که وه ده هات. رووناکی گۆله کانی پششه وه یان بینی له سه ره رپیه که سوو رایه وه یارمه تی (کاترین) م دا تا سواری تاکسییه که بێ، شو فیره که ش جانتاکه ی له پششه وه دانا.

گوتم: «بۆ نه خوشخانه لێخوره.»

له سه ره رپیه که ده رچووین به سه رگرده ی که وتین. له نه خوشخانه، چوینه ژووره وه و جانتاکه م هه لگرت. ئافره تی له سه ر میزێ دانیشتبوو، ناوی کاترین و ته مه ن،

ناونیشان، خزم، ئاینی له دهفتهرئ نووسی. کاترین گوتی هیچ ئاینیکی نییه، ئافره ته کهش خه تیکی لهو بوشایییه دا که له دواى وشه ی ئاینه وه بوو. خویشی به (کاترین هتیری) له قه له م دا.

ئافره ته که گوتی: «بۆ ژوو ره که ته به مه سه ره وه.»

به بهر زکه ره وه که سه ره که وتین، ئافره ته که بهر زکه ره وه که وه ستاند. ئیمهش هاتینه ده ره وه، به دواى ئه وه به هۆله که دا رۆبشتین. کاترین قۆلمی توندگرت.

ئافره ته که گوتی: «ئهمه ژوو ره که یه، زه حمهت نه یه جله کانت له بهر ناکه یته وه و ناچیتته ناو چیگهت؟ جلی شه ویشی بۆ له بهر کردن لێیه.»

کاترین: «جلی شه ویم هه یه.»

ئافره ته که گوتی: «باشتر وایه ئه وه له بهر بکه ی.»

چوو مه ده ره وه، له سه ر کورسی دالانه که دانیشتم. ئافره ته که له بهر ده رگا وه گوتی: «ئێستا ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

کاترین له سه ر قه ره وێله یه کی بهر ته سک درێژ بېوو. جلیکی شه وی ساده ی چوارگوشه یی له بهر کردبوو که وا دیار بوو له قوماشیکى ئه ستوو ره لێرایی. کاترین زه رده خه نه یه کی بۆ کردم.

گوتی: «ژانه که ی ئێستا باش بووه.»

ئافره ته که مه چه کی کاترینی گرتبوو ما وه ی ژانه که ی به سه عات ده ژمارد.

کاترین گوتی: «ئهو ژانه یان توند بوو.»

له سیمایدا تیبینی ئه و ژانه م کرد. له ئافره ته که م پرسى:

«دکتۆر له کوێیه؟»

گوتی: «له خواره وه نووستوو، هه ر کاتى وای خوازت بێ دیت.»

هه ره ها گوتی: «ده بى شتى بۆ خانم بکه م. زه حمهت نه یه جارێکی تر ناچیتته وه ده ره وه؟!»

چوو مه دالانه که، دالانیکی پروت بوو، دوو په نجه ره و چه ند ده رگا یه کی داخراو به درێژایی دالانه که هه بوون. بۆنى نه خو شخانه ی لێ ده هات. له سه ر کورسییه که دانیشتم و چاو م بریبوو نه زه و بیه که بۆ کاترین نزام ده کرد.

ئافره ته که گوتی: «ده توانی بێیتته ژوو ره وه.»

چوو مه ژوو ره وه کاترین گوتی:

«چۆنى ئازیزم؟»

«ئێستا چۆنى؟»

«ئێستا ژانه که له سه ریه ک ده مگریت.»

پرووی گرژبوو پاشان زه رده خه نه یه کی گرت.

«ئهو ژانه به راستی بوو، سسته ر گیان، ده توانی جارێکی تر ده ست له سه ر پشت م دا بێیتیه وه؟»

سسته ره که گوتی: «گه ر به باشی ده زانی؟»

کاترین: «تۆ دوور که وه، ئازیزم، بچۆ شتى بخۆ. ئهم سسته ره ده لێ له وانه یه درێژه بکیشی.»

سسته ره که گوتی:

«شتیکی ئاساییه زگی به که م درێژه ده کیشیت.»

کاترین: «تکایه برۆ ده ره وه شتى بۆ خۆت بخۆ. من زۆر باشم.»

گوتم: «که میکی تر ده مینمه وه.»

ژانه که به ره ده وای وه رگرت، دوا یی خا و بووه وه، کاترین زۆر شله ژابوو هه ر کاتى ژانه که به هیتز بووا یه ده یگوت ئه و دیان باش بوو، هه ر کاتى ژانه که بشکا با، بێ هیوا و ته ر یق ده بۆوه.

گوتی: «تۆ برۆ ده ره وه، وا بېر ده که مه وه، تۆ وام لێ ده که ی شه رم له خۆم بکه مه وه.»

پرووی گرژبوو له قسه کانی به ره ده وام بوو:

«ئهو دیان باشتر بوو، ده مه وێ هاوسه ریکى باش بم ئه و من دالهم به یی گه وجییتى بېیت. تکایه خو شه و یستم برۆ چاشت بخۆ، پاشان بکه رتوه. له بېرت ناکه م ئه و سسته ره له گه لم زۆر باشه.»

سسته ره که گوتی: «هیشتا زۆری ما وه بۆ نانی به یانى.»

«که و ابو، من ده رۆم، خوا حافیز، ئازیزم»

کاترین: «خوا حافیز، خوار دنیکی چاکیش بۆ من بینه.»

له سسته ره که م پرسى: «له کوێ نانی به یانیم ده ست ده که ویت؟»

«له خواره وى شه قامه که، له مه یدان، کافتریا یی هه یه له وانه یه ئیستا کرابیتته وه.»

تاریک و روونی به یانى دا بوو، به و شه قامه چۆل و هۆله چوو مه خواره وه. رێگه ی کافتریا م گرت بهر، په نجه ره که ی روونا ک بوو. پێم نایه ژوو ره وه له بهر له مپه ره

تۆتیا ییسه که ی وه ستام. پیا ویکى پیر پیکى مه ی سپى بۆ تیکردم و پارچه یین (پریشی) ی دامى. بریشه که هی دوینى بوو ما بووه وه، منیش له ناو مه یه که م هه لهنینا

و خواردم، له پاشان په رداختى قا وه شم خواره وه. پیا وه پیره لێی پرسیم:

«به و ناوه ختیبه لیره چی ده که ی؟»

«خیتزانه که م، له نه خو شخانه یه، ژانى گرتوه.»

«ئاوا. بهخت یارت بچ.»

«پیتکی ترم بدی.»

ئهو پیتکی له بوتلی تینکرد، که لاری کردهوه کهمی پڑایه سهر له مپهره توتیاکه. ئهو پیتکه خواردهوه و پارکهیم دا. هاتمه دهرهوه بهدریژایی شهقامهکه تهنهکهی زبلی فریادرای بهر دهرگای مالهکان چارهروانی زبل کیش بوون. سهگی لووتی لهیهکیتک لهو تهنهکانهوه دهژهند. بهسهگهکه گوت:

«تۆ چیت دهوی؟»

تهماشای تهنهکهکه کرد تا بزانه چی تبايه تا بۆی دهریهیم، لهسهروه هیچ نهبوو، له هندی ورتک و پرتکی زبل و گولی وشک بترازی هیچی تری تیا نهبوو.

گوتم: «سهگهکه، هیچی تبا نییه.»

سهگهکه له شهقامهکه په ریهوه. به پیتکه سهرکه وتمه ئهو نهۆمه ی (کاترین) ی تیا بوو. له دالانهکه بهر ژوورهکه چوم له دهرگام دا وهلام نهبوو. دهرگام کردهوه چۆل و هۆل بوو. له جانتاکه ی (کاترین)، که له سهر کورسیی بوو، جله شهویه که شی، که به ته لقه به کی سهر دیواره که وه له لاسرا بوو، بترازی هیچی تری تیا نهبوو. چوممه دهرهوه له دالانهکه چوممه خواردهوه به دوای یهکی دهگه پام، سسته ره کهم بیی:

«خانم هینری له کوپیه؟»

«ههر ئیستا بریدانه ژووری مندالبون.»

«ژووری مندالبون له کوپیه؟»

«نیشانته دهدهم.»

به هۆله که یدا برده خوارهوه. دهرگای ژووره که کهمی کرابوهوه، کاترین له سهر میژێ درێژ کرابوو به قوماشی داپۆشرا بوو. سسته ره که له لایی و دکتۆریش له لایه که ی تردهوی میزه که وه له تهنیشته چهند تهسته وانیه یی راوه ستا بوون. دکتۆره که ده مامکیکی لاستیکی به دهسته وه بوو، سۆنده یه کی پتوه به سترابوو.

سسته ر پتی گوتم:

«جلیکت دهدهمی له بهری بکه، ده توانی بهو جله بچیته ژووره وه وهره ئیره زهحمته نه بی.»

کراسیکی سپی به سهر داهینام، له پشتی مله وه به سنجا قیتک بۆی به ستم.

گوتی: «ئیستا ده توانی بچیته ژووره وه.»

چوممه ژووره وه. کاترین به ده نگیکی خهفه تباره وه گوتی:

«رۆژ باش، نازیم، هیشتا هیچم به هیچ نه کرده وه.»

دکتۆره که پرسى: «تۆ مسته ر (هینری) ت؟»

«به لئ. چۆنی تیده گه ی دکتۆر؟»

«باش ده بی. هاتووینه ته ئیره ده توانین به ناسانی گازی به بینی تا نازاری کهم بکاته وه.»

کاترین گوتی: «ئیسنا گازم پتویسته.»

دکتۆر ده مامکه لاستیکی یه که ی له سهر دهموچاوی (کاترین) دانا زمانه که ی سووراند. ته ماشای (کاترین) ی کرد به قوولی و خیرایی هه ناسه ی ده دا. پاشان (کاترین) ده مامکه که ی دوورخسته وه ئه ویش زمانه که ی گه رانده وه جیگه ی خۆی.

کاترین گوتی: «ئهم ژانه زۆر به تین نه بوو، ماوه یی له مه وه بهر ژانیکه به تینترم گرت. دکتۆر هه ولی دا نازاره که ی کهم بکاته وه، وا نییه دکتۆر؟»

دهنگه که ی زۆر سه بر بوو، بهرز بۆوه، له وتنی وشه ی دکتۆر زهرده خه نه یه کی گرت.

کاترین گوتی: «دیسنا گازم پتویسته.»

کاترین ده مامکه که ی هه لگرت و له سهر دهموچاوی خۆی دانا و خیرا هه ناسه ی ده دا. من که می گوتیم له نووزه ی بوو پاشان ده مامکه که ی لادا و زهرده خه نه یه کی گرت و گوتی:

«ئه مه یان به تین بوو. زۆر به تین بوو، دلگیر مه به نازیم برۆ دهره وه، برۆ چاشتیکه تر بخۆ.»

گوتم: «لیره ده مینیم.»

نزیکه ی سه عات چواری به یانی بوو چووینه نه خۆشخانه تا نیوه رۆ کاترین ههر له ژووری مندالبون مایه وه ژانه که ی جاریکه تر هیتور بووه وه. زۆر ماندوو و شه که ت دیاربوو. به لام دلخۆش بوو.

گوتی: «توانام نه ما، نازیم، زۆر به داخه وه لهو باوه رده ا بووم که زۆر به ناسانی ئه و مندالم بیی. وا به کیکی تر...»

دهستی خۆی بۆ ده مامکه که درێژکرد و له سهر دهموچاوی خۆی دانا یه وه، دکتۆریش زمانه که ی سووراند و سه یری (کاترین) ی کرد و چهندی بلایی یه ک و دوو ژانه که ی به سه رچوو.

کاترین گوتی: «ئه مه یان چ نه بوو.» به زهرده خه نه یه که وه درێژه ی پیتدا و گوتی: «من شیت و شه یدای گازم، شتی چاکه.»

گوتم: «هه ندیکه لئ ده به یه وه ماله وه.»

کاترین به خیرا گوتی: «ژانه که گه راپه وه.»

دکتۆر زمانه که ی سوورانده وه سه یری سه عاته که ی خۆی کرد و لیم پرسى: «ماوه ی نپوانی چهنده بوو؟»

- «نزیكهی دهقه بێ.»

- «فراوینت ناخۆی؟»

دكتور گوتی: «ئێستا شتی دهخۆم.»

كاترين گوتی: «دهبێ شتی بخۆی، دكتور، مېووره، زۆر درێژهی دا بێ. ئایا پیاوهكهم ناتوانم بهم كار ههلبستم و گازم بداتم؟»

دكتور گوتی: «گهر ئاره زووت لیبیه... زمانهكه دوو نمره بسووپینه»

گوتم: «تینگه بيشتم»

له سه ره زمانهكه نيشانه بێ هه بوو به دهسك ده سووپا.

كاترين گوتی: «ئێستا گازم دهوێ.»

دهمامكهكهی له سه ره رووی خۆی دانایه وه، منیش زمانهكه بيم دوو نمره سووپاند، كاترين دهمامكهكهی لادا منیش زمانهكه بيم گه رانده وه جینگه ی خۆی. دكتور له چاكه ی خۆبه تى پینگه ی منى داوه ئه و كاره بكهم.

كاترين دهستی له مه چه كم دا و گوتی:

- «ئه وه تۆ بووی بهم كاره هه ستای نازيم؟»

- «به ئێ، من بووم.»

- «تۆ زۆر به رد لێ.»

له به ره كارى گازه كه كمى سه ره مه ست بپوو.

دكتور گوتی: «له ژوو ره كه ی ته نيشتمان له سه ره سنبی نان دهخۆم هه ره تاوئى وای خواست ده توانى بانگم بكه ی.»

پاش بېنهك سه یرم كرد نانى ده خوارد، دوایی لێ راکشاپوو، جگه ره ی ده كيشا. كاترين ماندووتر بپوو.

كاترين لیبى پرسیم: «له و باوه ره ی ئه و منداله م ببیت.»

- «به ئێ، هه لبه ت ده تبیت.»

- «به هه سوو توانای خۆم هه ول ده ده م ئه و زگه دابنیم. به لام بێ سووده. ئه وه تا ها ته وه، گازم بدئ.»

له سه عات دوو چوومه ده ره وه. فراوینم خوارد، ژماره به كى كه م پیاو له كافتیریا به كه بوون. سه ره و قاوه یا په رداخى (كریشیا) یا (مارك) یان له به رده م بوو. له سه ره میتزى دانیشتم. له خزمه تچیبه كه م پرسى:

- «ده توانم نان بخۆم؟»

- «كاتى فراوین به سه ره چووه.»

- «له كاتى جه مئى بترازئ، چ كاتى تر شت پيشكه ش ناكهن؟»

- «ده توانى شوكرۆت بخۆی.»

- «شوكرۆت و بېره م بۆ بېنه.»

- «سووك بێ یان خه ست؟»

- «سووك بێ.»

خزمه تچیبه كه قاپى (ساوه ركرات) ی بۆ هینام كه گوشتى به رازى له سه ره بوو له گه ل باسترمه، كه له ناو مه به كى تیبزى له ناو كه له ره م خوساوى شاردرابووه وه. قاپه خواردنه كه م خوارد بېره كه شم خوارد ده وه. زۆرم برسى بوو سه یرى خه لكه كه ی سه ره میتزه كانى ناو چایه خانه م كرد، له سه ره میتزى كاغه زیان یارى ده كرد، دوو پیاوی تریش له سه ره میتزه كه ی ته نیشتم قسه یان ده كرد و جگه ره یان ده كيشا. كافتیریا كه ش پر دوو كه ل بپوو. له پشت میتزه توتیا كه وه كه به یانى نانم خوارد، سێ كه سی لێ بوو، پیاویكى پیر و، ژنیکى كه له وى ره شپۆش له ته نیشتم كاوتنه ره وه دانیشتیوو چاودیری ئه و شتانه ی ده كرد كه ده درایه میوانه وه، له گه ل مندالیکى به روانكه له به ره. له خۆم پرسیار كرد ئاخۆ ئه م ئافره ته ده بێ چه ند مندالی هه بێ و منداله كانى به چ بچن.

كاتى قاپه (شوكرات) كه م ته واو كرد، به ره وه نه خو شخانه گه رامه وه. ئێستا شه قامه كه هه موو پاك بوو، ته نه كه فریدراوه كانى تیا نه ما بوو، پۆژه كه ی هه رواوی بوو، به لام خۆر خه ريك بوو له ژبیر هه وه وه به به رزكه ره وه كه چوومه سه ره وه، له به رزكه ره وه كه ها ته ده ره وه، به هۆله كه دابه زمه خوار و به ره وه ژوو ره كه ی (كاترين) هه لكشام، كه كراسه سپیبه كه م لێ به جئ هیشتیبوو. له به رم كرد و له پشت مله وه گریم دا، له ئاوینه وه سه یری خۆم كرد به ریشه كه وه خۆم به دكتورێكى ساخته جى ده ها ته به رچاو، به هۆله كه وه به ره وه ژوو ری مندالیبون پۆیشتم، دكتور ده رگا كه ی داخستبوو له ده رگام دا، ده نگ نه بوو، بۆیه منیش ده سكى ده رگا كه م با دا و چوومه ژوو ره وه، دكتور له ته ك كاترين دانیشتیوو، سسته ره كه ش له لایه كى ژوو ره كه وه به شتى تره وه خه ريك بوو.

دكتور: «ئه وه تا پیاوه كه ت.»

- «ئۆه، نازیم، دكتورێكى زۆر خانه دانم هه یه.»

كاترين به ده نگیكى سه یره وه وای گوت و به رده وام بوو، - «چیرۆكێكى زۆر خو شى بۆ گێرامه وه، هه ره كاتێ ژانه كه م گرتبێ هه ولئى داوه به زوو ترين كات له ژانه كه رزگارم بكا، دكتورێكى خانه دانه، تۆ زۆر عه گیدی! دكتور.»

گوتم: «تۆ بێ هۆشى.»

كاترين گوتی: «گازم به درئ، گازم به درئ.»

دهمامكهكهی هه لگرت و هه ناسه به كى كورت و قوولئى هه لمزئى، ئه وه ش وای له كو ئه ندامى هه ناسه دانى كرد خه رته خرتى لیبه بیت. پاشان ئاهیکى درێژى كيشا و، دكتوریش، دهستی چه پی درێژ كرد و دهمامكهكهی دوور خسته وه. كاترين به ده نگیكى

پر له كهسياسييه وه گوتی: «ئهمه بان به تین بوو، من تازه نامرم، نازیزم، له وه چوومه ته دهره وه كه بزم. تو كه یفخوش نی؟»

- «جارتیکی تر ناگه پیننه وه ئهم شوئینه.»

- «نامه وی جارتیکی تر بگه پیمه وه ئیره، ههرچه نده ناترسم. من نامرم، نازیزم.»
دکتور گوتی:

- «ناشی شتی وا بی عهقلانه بکهی، تا میرده کهت به تهنیا به جی بهیلتی. تو نامری نا.»

کاترین: «ئوه! نه خیر، نامرم، نامرم، گیلاتییه بزم ئه وه تا ژان هات گازم بده ری.»
ماوه بکهی به سه رجوو دکتور گوتی:

- «هینری ده بی بجیته دهره وه. بو ماوه بی، دهمه وی لئی پروانم.»

کاترین گوتی:

- «دیه وی بزانی چیم به چی کردوه. پاشان ده توانی بگه پینسته وه نازیزم، ئه ی ناتوانی بگه پینته وه دکتور؟»

دکتور: - «به لئی، من پینی ده لیم که ی بگه پینته وه.»

چوومه دهره وه. به هۆله که دا تپه پریم، بو لای ئه و ژووره چووم که دوا ی مندالبوون ده بیه نه ئه وی. له سه ر کورسیی دانیشتم ته ماشای ژووره که م کرد. رۆژنامه بی له ناو گیرفانم بوو، که بو فراوین چووم له ریگه ی خۆمدا کریبووم، دهرم هینا خوتندمه وه. دهره وه تاریک بوو، منیش گلزه کانم داگیرساند تا رۆژنامه که بخوتنمه وه، پاش بینه ک له خوتندنه وه ی وه ستام، گلپه کانم کوژانده وه. ته ماشای دهره وه م کرد به ته واوی تاریک بسوو. پرسیارم له خۆم کرد، بوچی دکتور به دوایدا نه ناردم، له وانیه وه باش بی له وی دوور بم، ویستوو یه تی که می دوور که ومه وه. سه بری سه عاتم کرد، له دلئی خۆمدا گوتم ئه گه ر بو ده خوله کی تر له دوام نه ئیرئ یه کسه ر خۆم ده چم.

(کاترین) ی هه ژار و بی که س و خۆشه ویستم به های ئه و شه وانته دانه وه که پیکه وه ده نووستین. ئه مه سه ره نجامی ته له و داوه که یه. مرۆف ئه مه له پاداشتی خۆشه ویستی ده دووریتسه وه. سوپاس بو خوا بو ئه م گازه. هه ر چۆنی بی به ر له وه ی ئه م سه رکه ره بدۆزنه وه ده بی چی رویدا بی؟ جار ان که ژانیان بگرتسایه، ئه وا ده که وتنه به رده م ته وژمیکی تونده وه. کاترین له رۆژگاری زگی پیدا کاتی خۆشی به سه برید. ئه و کات حالی وا شپ نه بوو، به ده گمه نیش نه خۆش ده که وت. هه تا ئه م دوا بییه حالی وا شپ و نار هه حه ت نه بوو، له سه ره نجام هه ر ته وشی ئه مه بوو. مرۆف له توانای نیبه له هه موو شتی دهر باز بی. دهر باز بوون! ئه گه ر بو په نجا جاریش یه کتریمان خواز تبا هه ر وای به سه ر ده هات. چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ئافره ت له م رۆژگاره دا به مندالبوون ناچی. میرده کان هه موویان له سه ر ئه م رایه ن. به لئی، به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری، ته نیا کاتیکی ناخۆش به سه ر ده بات. زگی یه که م هه ر درپژه ده کیشن. ته نیا کاتیکی ناخۆش و دژوار

به سه ر ده بات. پاش رزگاری بوونی پینی ده لین باریکی چه ند ناله بار و سه ختت بینی، کاترین پینیان ده لئی: نا، زۆر سه خت و ناله بار نه بوو. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ پینت ده لیم نامری. گیل مه به. ته نیا حالی خراپه و برابه وه. سه روشت ئه و دۆزه خه ی بو سازاوه. ئه وه زگی یه که مه، هه میشه به نازار و درپژخایه نه. به لئی چی ده بی گه ر بمرئ؟ نابی بمریت. بوچی بمریت؟ چ هه یه ببیته هوی مردنی؟ ته نیا مندالی له دایک ده بی که به ره می شه وه خۆشه کانی (میلانو) مانه. ئه و منداله یه ئارامی لی پرپوه. که له دایک ده بی په روه رده ی ده که یین و له چاری خۆمانمان خۆشتر ده وی. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. ته ندروستی زۆر باشه. به لام چ ده بی گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ نامری. به لام گه ر بمرئ؟ ها چۆنی تیده گه ی چ ده بی گه ر بمرئ؟
دکتور هاته ژووره وه.

- «دکتور ئیشه که چۆن ده روات؟»

دکتور گوتی: «ناروات.»

- «مه به ستت چیه؟»

- «مه به ستم هه ر ئه وه یه لیم پروانی...»

ئه نجامی لی روانینه که ی به دوور درپژی پت گوتم:

گوتی: «له و کاته وه چاوپرتی ئه نجامه که مه. به لام کاره که ناروات.»

- «تو چی پینشبار ده که ی؟»

- «دوو ریگه هه ن، یا ئه وه تا به به کاره ی نانی ماشه ی راکیشان که ئه مه ش ده بیته هوی هه لزانندی له ش و مه ترسیشی له سه ر منداله که هه به. وه یا زگ هه لدرین.»

- «نه شته رگه ری زگ هه لدرین چ مه ترسییه کی هه یه؟ گه ر بمرئ؟»

- «مه ترسییه که ی له له دایک بوونیکی ئاسایی زیاتر نیبه.»

- «تو خۆت پینی هه لده ستی؟»

- «به لئی، پینوستم به ماوه ی سه عاتی هه یه، تا شته کان و ئه و که سانه ی پینوستم پینانه ته یاریان بکه م. له وانیه سه عاتی که متر بخایتی.»

- «تو چ ده لیتی؟»

- «من نه شته رگه ری زگ هه لدرینم پینی باشتره. خۆم گه ر هاوسه ری خۆشم بوايه هه ر ئه وه م بو ده کرد.»

- «کاربگه ری پاشتری چی ده بی؟»

- «کاربگه ری پاشتری هه یچ نابی. ته نیا جیگه ی دیار ده بی.»

- «ترسی پیسوونی لی ناکری؟»

- «مه ترسییه که ی وه کو مه ترسی راکیشان زۆر نیبه.»

- «ده بی شتی بکه یین. خانم (هینری) تینی تیدا نه ماوه، هه رچه ند زووتر

نەشتەرگەرییەكە بکەین، سەلامەتتر دەبێت.»

گوتم: «هەرچەندە پیت دەکری نەشتەرگەرییەكە زووتر بکە.»

دکتۆر: «دەچم ری و شوپین دادەنیم.»

چوو مە ژووری مندالبوون. سەستەرەكە لەگەڵ بوو، کاترین لەسەر مێزێ درێژ کرابوو. بەچەرچەفنی داپۆشرا بوو، لەژێرییەكە گەورە دیار بوو. رەنگی گۆرا بوو. ماندو و شەكەتی پیتو دیار بوو. کاترین پرسی:

«پیت گوت، ئەو دەتوانی نەشتەرگەرییەكە بکا؟»

«بەڵێ.»

«ئەو، وا باش نییە. پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێت. زۆر ماندوو و شەكەتم. خەریكە لەت لەت بم، تەكایە ئەم گازەم بدی. کار ناکا. ئۆه، کار ناکا.»

«هەناسە یەكی قوول هەلکێشە.»

«وا دەكەم. ئۆه، گاز نایێ چیتەر نایێ، گاز نایێ.»

بە سەستەرەكەم گوت:

«ئەستەوانە یەكی تر بێنە.»

«ئەمە ئەستەوانە یەكی نوێیە.»

کاترین گوتی: «بێ عەقلم، ئازیزم، بەلام گاز نایێ.»

دەستی بە گریان کرد و گوتی:

«ئۆه، هیوام وابوو بەبێ گێروگرفت لەم زگە رزگارم بێ. هەرچی یەكی لە تۆ نامدا بوو کردم. ئێستاش خەریكە لەت لەت بم، گازم ناگات، گەر بشمرم بەلامەوه گرینگ نییە. بەمەرجێ ژانەكە بوەستی. ئەوەتا ژانم گرتەوه ئۆه، ئۆه، ئۆه.»

لەژێر دەمامكەوه هەناسە دەدا. نووزە نووزی بوو.

گوتی: «گاز نایێ، گاز نایێ. کار ناکا، کار ناکا. گوێ مەدە من خۆشەویستم. تەكایە مەگری، گوێ مەدە من تینم تیا نەما. ئەو هەژاری شیرینم. منیش تۆم خۆشەوی جارتیکی تر چاک دەمەوه ئێستا چاک دەمەوه. داخوا دەتوانن شتیكم بدەن؟ گەر دەتوانن تەنیا شتیكم بدەن؟»

«وا دەكەم کار بکا تا دوا نمرە دەیکەمەوه.»

«ئێستا كەم بدی.»

تا دوا نمرە، زمانەكەم کردەوه، هەر كە هەناسە یەكی توند و قوولێ هەلمێری دەستەكانی لەسەر دەمامكەكە خاویوونەوه، گازەكەم گرتەوه دەمامكەكەم لا برد. وایپێدەچوو لە رێگە یەكی دوور گەرابێتەوه.

«ئەمە باش بوو، خۆشەویستم. تۆ خەمخۆری منی.»

«تۆش نازا بە، چونكە ناتوانم هەر ئەوها بکەم لەوانە یە بئەكوژێ.»

«لەوه زیاتر نابم. ئازیزم، خەریكە تێكشکێم، تێکیان شکاندم. تازه وا تێدەگەم.»

«هەموو كەس، ئەو ژانە هەر دەبێتی.»

«بەلام ئەمەش زۆر زەحمەتە تا نەتێتێت، واژت لی ناهێتی.»

«پاش سەعاتی هەموو شتی تەواو دەبێت.»

«ئەو ئەمە كاریکی دلگیر نییە؟ ئازیزم، نامرم، وا نییە؟»

«نەخێر، پەیمانەت دەدەم، تۆ نامری.»

«چونكە من نامەوی بمرم و تۆ بەجێ بهێلم، بەلام زۆر نازار و ئەشكەنجە دەكێشم. وا هەست دەكەم بەرەو مردن دەچم.»

«قەسە یێ مانا، هەموو ئافرەتی نازار هەر دەچێتی.»

«دەزانم، كاتێ دێ هەر دەمرم.»

«تۆ ناتەوی بمری. نامریت.»

«بەلام چی دەبێ گەر بمر؟»

«نایەلم بمری.»

«گازم بدی، خێرا گازم بدی.»

«پاش ماویدی گوتی: «نامەوی بمر، نایەلم بمر.»»

«هەلبەت، ناتەوی.»

«لەگەلم دەمینیستەوه؟»

«نەك بۆ ئەو دی تەماشات بکەم.»

«نەخێر، بۆ ئەو دی لەتەكەم بی.»

«مەسۆگەر هەر دەبێ لەتەكەم بم.»

«تۆ خەمخۆری منی. گازم بدی. با هەندێ زیاتر بی، ئیش ناکا.»

منیش زمانەكەم بۆ نمرە سی، پاشان بۆ چوار سووراند، حەزم دەکرد دکتۆرەكە بگەریتەوه. لە دوو نمرە بەسەرەوه تر ترسم هەبوو، لەدواییدا دکتۆرێکی تازه هات، دوو سەستەری لەگەڵ بوون، (کاترین) یان بۆ سەر دەستە بەرە یەكی پێچكە دار بەرزكردەوه و بۆ هۆلەكە چووین. بە خێرای و كۆپیری دەستە بەرە یان برده ناو بەرزكەرەوه، ئەوانە ی لەناو بەرزكەرەوه بوون، دەبوا یە خۆیان بدەنە لایێ تا جیگە ی دەستە بەرەكە بپێتەوه. بەرزكەرەوهكە بەرز بوووه پاشان دەرگاکە کرایهوه و هاتینە دەرەوه. لە هۆلەكەوه لەگەڵ دەستە بەرەكەوه كە پێچكە ی لاستیکی هەبوو، بەرەو ژووری نەشتەرگەری چوون. دکتۆرەكەم لەبەر كلاو دەمامكەكە ی نەناسییەوه. دکتۆرێکی تر و چەند سەستەریکی تری لی بوو.

کاترین گوتی: «دەبێ شتیكم بدەن، دەبێ شتیكم بدەن، ئۆه، تەكایە دکتۆر

كەمبێکی پێویستم بەدەنێ تا ژانەكەى سووكتەر بێ.

دكتۆرێ دەمامكەكەى لەسەر دەموچاوی كاترین دانا، منیش لە دەرگاگەوه سەیرم كرد، سەكۆیەكى سپى پرشنگداری نەشتەرگەریم بینی، سستەرێ پێی گوتم:

«دەتوانی لە دەرگاگەى ترەوه بچیتە ژوورەوه و لەوێ دانیشی.»

چەند ئەسكەمەلتی لەپشت راپەڵكە هەبوون، كە بەسەر مێژێكى سپى و رووناكییەكى دادەروانى. سەیری كاترینم كرد دەمامكەكەى لەسەر روو بوو، كپ و بێدەنگ بوو. دەستەبەرەكەیان بۆ پێشەوه پال نا، منیش خۆم وەرسووړاند و دووركەوتەوه بەهۆڵەكەدا پیاوەم كرد. دوو سستەر بەپەله بەرەو دەرگەى بانێژەكە راپان كرد.

یەكێكیان گوتی: «نەشتەرگەرى زگ هەلدرینه. نەشتەرگەرى زگ هەلدرین دەكەن.» ئەوى تریان پێكەنى و گوتی:

«بە وەخت گەیشتن. ئەى بەختمان باش نبییه؟»

لەدەرگا چوونە ژوورێكەوه كە بۆ بانێژەكەوه دەچوو. سستەریكى تریش هەر بەراکردن هات، گوتی: «لێرەوه برۆ ژوورەوه، برۆ ژوورەوه.»

«لە دەرەوه دەههستم»

بەپەله خۆى لە ژوورەكە كوتا، منیش لە هۆڵەكەدا هاتووچووم، نەوێرام بچمە ژوورەوه. لە پەنجەرەوه سەیری دەرەوهم كرد، دەرەوه تاریك بوو، بەلام بەسایەى رووناكى پەنجەرەكەوه بینیم باران دەبارى. لەبەنەیانى هۆڵەكەوه چوومە ژوورێكەوه سەیری پارچە كاغەزى سەر چەند بوتلیكى ناو سندوقێكى شوشەبیم كرد. پاشان هاتمە دەرەوه، لە هۆڵە چۆل و هۆڵەكە راولەستام و سەیری دەرگای نەشتەرگەریمەكەم كرد.

دكتۆرێ هاتە دەرەوه. سستەریكى بەدواوه بوو شتیكى لە نێو هەردوو لە پانی هەلگرتبوو، لە كەروێشكێكى كەولگراوى دەكرد. بەپەله لە پارەوهكە تێپەرى و خۆى لە دەرگایەكى تر كرد. چوومە لای دەرگاگەوه، لە ژوورێ بوون، بینیم لە ژوورێ شتی لە كۆریه لەدايكبووهكە دەكەن. دكتۆر بەرزى دەكردەوه تا من ببینم؟! لە پاش پانیاوەوه بەرزى دەكردەوه شەپى لى دەدا.

«منداڵەكە سەلامەتە؟»

«جێگەى سەر سوړمانە. پێنج كیلۆ قورس دەبێ.»

هەستم بۆى نەجولا. هەرەك شتێ بى هیچ پەيوەندى بەمنەوه نەبێ، سوۆزى باوكایەتیم بۆى نەجولا.

سستەرەكە لێى پرسیم: «ئایا تۆ بەكۆرەكەت سەربەرز نی؟»

ئەوان مەلۆتكەكەیان دەشوش و لەناو شتیکیان دەپێچا، دەموچاو و دەستە رەشتالەیبیەكانیم بینی، بەلام نەمببینى بچوولێ یا بگریێ. جارێكى تریش هەندێ شتی تری لە منداڵەكە كرد دكتۆرەكەش شیاو دیار بوو، منیش لەو لاملدا گوتم:

«نەخێر، ئەوەندەى نەمايو دایكى بكوژێ.»

«خۆ ئەوه تاوانى ئەم منداڵە نبییه. ئەى تۆ كۆرت ناوی؟»

«نەخێر»

دكتۆرەكە لەگەڵ منداڵەكەوه خەرىك بوو، لە پێیەكانییەوه هەلبگرتبوو، شەپى لى دەدا. تەماشای ئەوم نەكرد. لە هۆڵەكە چوومە دەرەوه ئیستا دەتوانم بچمە ژوورەوه، لە دەرگاوه چوومە ژوورەوه كەمبێكیش لە بانێژەكەوه نزیك بوومەوه، ئەو سستەرەنەى لەسەر ریزە كورسییەكە دانیشتبوون هێمایەكیان بۆ كردم تا بچمە لایان دانیشم بەلام سەرى ناپرەزەمانەندیم لەقاند. لە شوێنى خۆم هەموو شتیكم كرد بەلام دكتۆر زۆر ماندوو دیار بوو.

«تۆم بینی برینەكەت دەدوووبییهوه. برینەكە زۆر گەوره دیاربوو.»

«تۆ لەو باوەرەى؟»

«بەلێ، ئایا جێى برینەكە ساریژ دەبیتەوه؟»

«ئە، بەلێ.»

پاش بێنى دەستەبەرە پێچكەدارەكەیان هینایە دەرەوه زۆر بەپەله بەناو دالانەكە تێیان پەراند. بەرەو بەرزكەرەوهیان برد، منیش بەتەنیشتییهوه رویشتم، (كاترین) نالەنالی بوو. لە نەژمى خوارەوه لە ژوورەكەیان داناوەوه. منیش لەسەر كورسییە لە پیتلینگانى قەرۆتەكەى دانیشتم، ژوورەكە سستەریكى تیاوو. هەستامەوه لە تەنیشت قەرۆتەكە راولەستام، ژوورەكە تاریك بوو. (كاترین) دەستی خۆى دەرھینا و گوتی:

«رۆژباش خۆشەوېستم.»

دەنگەكەى زۆر كز و لاواز و ماندوو بوو.

«رۆژ باش شېرینەكەم.»

سستەرەكە گوتی: «بێ دەنگ. قسە مەكە.»

«كۆرێكى درێژى پانى رەشتالەیه.»

باشى دەبینى.

وا هاتە خەيالێم كە كاترین مردوو، بەمردووان دەچوو. ئەو لا روومەتەى كە لێم دیاربوو، رەنگى مردووانى پەربوو، لە خوارەوه لەژێر رووناكییەوه دكتۆرەكە ئەو برینە گەوره لێوار ئەستووورە لێككراوەى دەدوووبییهوه كە بۆ نەشتەرگەرى شەقیان كردبوو.

دكتۆرێكى تر كە دەمامكى دابوو، سركەرى دەدایى دوو سستەرى تر دەمامكى خۆیان دابوو شتیان دەدایە دەست دكتۆرەكان. دەقاوهدق لە وێنەى لى پێچانەوهى دەكرد. هەر لە سەرەتاوه كە تەماشام كرد لە خۆم رابینی بتوانم كە تاكو تایی سەیری ئەو دیەنە بكەم.

بەلام بەوه كەیفخۆش بووم كە تەماشام نەكرد. لەو باوەردا نەبووم كە بتوانم

ته ماشايان بکه کم زگی شهق بکه ن. بهلام له دوورینه و دی سهیری ئه و لیبواره بهرزبووه مرد که له برینه که پهیدا بیوو، هه ر که دکتوره که چاپووکانه دهی دووریه و ده تگوت ته قهلی پینه دوزانه. لهو کاته ی برینه که یان ده دووریه و ده چوممه هۆله که. ده هاتم و ده چوم پاش ماوه یی دکتوره که هاته دهره وه.

- «ته ندروستی چۆنه؟»

- «زۆر باشه، تۆ ته ماشای نه شته رگه ریبه که ت کرد؟»

- «سه لامه ته؟»

گوتم: «به لئ، زۆر باشه.»

ببینیم سسته رکه که به سهیره وه ته ماشای کردم.

کاترین: «زۆر ماندوو و هیلاکم. برینه که خه ریکه پارچه پارچه بکا. تۆ زۆر باشی، تازیم؟»

- «زۆر باشم، قسه مه که.»

کاترین: «تۆ خه مخۆری منی، من تازاریکی زۆر سه ختم کیشا. منداله که به چی ده چی؟»

- «به که رویشکیکی که و لکراو که ده موچاوی لۆچاوی پیره میتردیکی هه یه.»

سسته رکه گوتی:

- «ده بی بجینه دهره وه، نابج خانم هینری قسه بکا.»

گوتم: «ده چمه دهره وه.»

- «برۆ شتی بخۆ.»

(کاترین) م ماچ کرد، رووی بۆر و سیس و ماندوو دیار بوو. به سسته رکه م گوت: «ده توانم قسه یه کت له گه ل بکه م؟»

له گه لم هاته دالانه که. که می چوممه ئه وسه ری دالانه که وه.

- «منداله که چیه تی؟»

- «نازانی؟»

- «نه خیر.»

- «بی گیان بوو.»

- «مردبوو.»

- «نه یان توانی هه ناسه ی پی بدن. په تی ناووکی له هه وکی ئالا بوو، یان شتیکی دی لی هاتبوو.»

- «که وای مردوو؟»

- «به لئ، به لام مخابن، مندالیکی له راده به دهر گه وره بوو، وامزانی ده زانی مردوو.»

- «نه خیر.» پاشان گوتم: «وا چاکه بگه ریته وه لای خانم بوهستی.»

له سه ر کورسی پی له پیش ئه و میزه دانیشتم که سسته ره کان راپۆرتیان لی هه لده و اسی، له په نجه ره وه سهیری دهره وه کرد، له باران بترازی که به هۆی رووناکی گله یه کانی په نجه ره که دیار بوو، له بهر تاریکی هیه چی ترم نه ده دی. بلتی ئه وها بوو، منداله که مردبوو. هه ر له بهر ئه وه ش بوو دکتوره که ئه وه نده ماندوو دیار بوو. به لام بۆچی له ژوو رکه وایان لی ده کرد؟ له وانه یه له و باوه ریبه ین بتوانن هه ناسه ی پی بدن. من فرم به هیه چ ئاینیکه وه نیسه به لام ده بوایه له ئای پیروژدا هه لئینرابیه. به لام چی ده بوو گه ر هه رگیز هه ناسه ی نه دابایه. هه ناسه ی نه داوه، هه رگیز نه ژیاوه، ته نیا ئه و ماوه یه نه بی که له سکی (کاترین) دا بوو. به لام له هه فته ی دوا یی، جووله ی نه ما بوو له وانه یه له و ماوه یه خنکابج. ئه ی کۆریه له ی بی ده سه لات.

خۆزیا منیش وه کو تۆ خنکابام، نا، به و هیوا یه نیم، نابج بۆ مردن به په له بین. (کاترین) وا له سه ره مه رگایه، ئاوات له خۆت کرد، تۆش ده مریت، تۆ نه تده زانی له بهر چی بوو. هه رگیز ماوه ت نه بوو فیری هیه چی بی، تۆ یان فیردایه ناو ئه م دونیا یه و یاسا کانیان پی گو تیت و بۆ یه که م جار له رتسا ده رچوون تۆ یان گرت و به مردنیان شاد کردی، یا هه ره کو (ئایمۆ) له خت و خۆرای کوشتیان یا تۆش وه کو رینالدی نه خۆشی ئاته شه کیان تووش کردی. هه ر چۆنی بی سه ره نجام تۆ یان کوشت، تۆش ده بی ئه وه ت له بهر چا و بی ت. که می چاوه روان به نۆره ی تۆش دئ.

جارتیکیان له سه ربازگه کۆلکه داریکم خسته سه ر ناگرئ، کۆلکه داره که، پر میروو بوو، که دهستی به گرتن کرد میرووه کان له کۆلکه که ده ره پین، یه که م جار که ناگری لی به روو به ره ناوه راست ده چوون که ده سووتا، پاشان به ره دوا گه رانه وه سه ره که ی تر، هه ر که ژماره یه کی زۆر له سه ر کۆلکه که خه یو نه وه که وتنه ناو ناگره که وه، هه ندی رزگاریان بوو، له شیان سووتا و پان بوونه وه، ده ره پین و نه یان ده زانی بۆ کوئ ده چوون. به لام زۆریه یان به ره ناگره که ده چوون پاشان ده گه رانه وه دوا وه بۆ لای سه ره سارده که وه. پاشان له کۆتاییدا ده که وتنه ناو ناگره که وه و ده سووتان. له بیرمه ئه و کاته وا بیرم کرده وه. ئه مه کۆتایی ئه م دونیا یه یه. ئه مه ش ده رفه تیکی مه زنی بۆ ر خساندم تا بیم به رزگار که ر و کۆلکه داره که هه لگرم و فری بدمه جیگایه ک، به لکو میرووه کان له کۆلکه که ده رچن و بیته سه ر زه ی. من هیه چم نه کرد ته نیا قۆغه یی ئام به سه ردا کرد، تا قۆغه که به تال بی و ویسکی تیبکه م به رله وه ی ئای تیکه ل بکه م، چاکم له بیره که ئه م قۆغه ئاوه ی به کۆلکه که م دا کرد ته نیا هه لمی له میرووه کان هه لساند. ئیستا من له دالانی نه خۆشخانه دانیشتموم چاوه پتی بیستنی هه والی (کاترین) م سسته رکه هه ر نه هاته دهره وه. پاش به ینی به هیتواشی ده رگا که م کرده وه، سه رم به ژوو رکه داگرت، له سه ره تا وه نه متوانی ببینم، چونکه رووناکییه کی زۆر به شه وق له دالانه که هه بوو، ژوو رکه ش تاریک بوو. پاشان ببینم سسته رکه له ته نیشت قه ره و پله که ی (کاترین) دانیشتموه، (کاترین) سه ری له سه ر بالیفه وه یه، له ژیر چه رچه فی لی راکشا وه.

سسته ره كه دهستی له سهه لیبوه كانی دانا، دواایی هه ستابه سهه پین و هاته لای دهرگاوه.

«ئه ری چۆنه؟»

گوتی:

«زۆر باشه پیتوبسته بچی نانی شتیوانت بخۆی و پاشان بگه ریتتهوه.»

چومه دالانه كه له پیتل كه كه دابه زیم، له دهرگای نه خۆشخانه چومه دهرهوه، له بهر باران لهو شه قامه تار بكه وه رینگه ی چایخانه م گرت بهر. رووناکییه کی كز له ژووره وه هه بوو، خه لکیکی زۆر له دهوری میتزه كان دانیشتیبون. شوپنیککی چۆلم نه كه وته بهرچاو تا دانیشتم. خزمه تچی هاته لام چاکهت و شه پقه ته رپوهه کانی وه رگرت و جیگایه کی نیشاندام، جیگایه که له پیش پیاویکی به ته مه ن بوو، بیره ی ده خوارده وه رۆژنامه یه کی ئیواره ی ده خۆتیده وه. خزمه تچیه که هات. پرسیم نانی ئیمه ریان چیه ؟

گوتی: «گۆشتی جوانه گای کولاو، به لام ته واو بوو نه ماوه.»

«چ هه به ببخۆم؟»

«گۆشتی بهراز له گه ل هیلکه. هیلکه له گه ل په نیر، شکرۆت.»

گوتم: «نبوه رۆش شکرۆتم خواردوه.»

«راسته، راسته خو نبوه رۆش شکرۆتت خوارد.»

کابرای خزمه تچی پیاویکی کامل بوو، تهوقی سهه ری رووت ببوه وه، چه ند داوه موویکی به سهه ره لووسه که یه وه وه ما بوو. پیاویکی روو خۆش بوو.

«چیت فه رموو؟ گۆشتی بهراز و هیلکه یا هیلکه له گه ل په نیر؟»

گوتم: «گۆشت و هیلکه، له گه ل بیره.»

«خه ست بی؟»

گوتم: «به لئ، مه یله و، روون.»

گوتی: «هاته وه بیرم، تو ئه و نبوه رۆیه ش بیره ی مه یله و روونت خوارده وه.» گۆشت و هیلکه م خوارد و بیره م خوارده وه. گۆشت و هیلکه که له ناو قاپیککی خردا بوو. گۆشته که له ژیره وه بوو، هیلکه که شه له سهه ره وه، زۆر گه رم بوو، له گه ل پارووی یه که م فری بیره م هه لقراند تا وه کو نیو ده م سارد که مه وه.

برسیم بوو. به خزمه تچیه که م گوت هه ندیککی ترم بو بیتی. چه ند پیککی بیره م خوارده وه، هه رگیز بیرم نه ده کرده وه. به لام رۆژنامه ی ئه و پیاوه ی به رامبه رم خۆتیده وه. هه والی شکانی به ریتانیای تیا بوو. کاتی پیتیزانی پشتی رۆژنامه که ده خۆنیمه وه خیرا رۆژنامه که ی لوول دایه وه و بستم داوا له خزمه تچیه که بکه م رۆژنامه یه کم بو په یدا بکا. به لام نه مده توانی هه موو هۆشمی بخمه سهه ر.

چایخانه که گه رم بوو، هه وای دهره وه شه ته واو نه بوو. زۆربه ی خه لکه که ی سهه ر میتزه که یه کتریان ده ناسی، یاری قوماری هه مه چه شن له سهه ر میتزه کان به رپوه بوو. کابرای خزمه تچی به هیتانی بیره بو سهه ر میتزه کان خه ریک بوو. دوو پیاو هاته نه ژووره وه به لام

جیگه یان نه دۆزیه وه، له به رامبه ر ئه و میتزه ی من له سهه ری دانیشتیبونم به پیتوه راوه ستان. داوای بیره ی ترم کرد. تا ئیستا مه یلی به جیه هیشتم نه بوو، هیشتا زوه بگه ریمه وه نه خۆشخانه، هه ولتم دا بیر نه که مه وه و به ته واری بیده نگ بم. پیاوه کان هه ر به پیتوه وه ستا بوون. که س بزبان هه لئه ستا، بۆیه چوونه دهره وه، بیره ی ترم خوارده وه. ئیستا کۆمه لئ قاپی فه خفووری له سهه ر میتزه که ی به رامبه رم گه رتیده وه. پیاوه که ی به رامبه رم چاویلکه کانی له چا و کردنه وه، له ناو به رگه که ی دانا یه وه خسته یه گه ر فانییه وه پیککی خۆی هه لگرت و سهه ری دهره وه ی کرد له نا کاو هه ستم کرد ده بی بگه ریمه وه، بانگی خزمه تچیه که م کرد، پارهی شته کانم داین، شه پقه که م له سهه ر نا و چومه دهره وه، له ژیر باراندا گه رامه وه نه خۆشخانه. له نهۆمی سهه ره وه چاوم به سهسته ره که که وت. داده یزی گوتی:

«ئیستا ته له فۆنم بو کردی.»

وای گوت و شتی که وته دلمه وه.

«خیر، چ قه و ماوه؟»

«خانم هیتری تووشی خۆین به ریوون بووه.»

«ده توانم بچمه ژووره وه؟»

«نه خیر، ئیستا دکتۆری لایه.»

«جیبی مه ترسییه؟»

«زۆر مه ترسی لی ده کری.»

سهسته ره که چوه ژووره وه دهرگا که ی داخست. له دهره وه له دالانه که دانیشتم. هه موو شتییکم به میتشکدا ده خولا یه وه. توانام نه بوو بیر بکه مه وه. زانیم به ره و مردن ده چی، نزام ده کرد تا نه مرئ، نه هیلئ بمرئ، ئو، خوایه، تکایه با نه مرئ. له راست سهه رم پیتوه نییه. هه رچیه که ی داوا بکه ی ئه نجامی ده دم، ته نیا ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه، تکایه، ئه ی خوایه مه هیلئه بمرئ، تکایه خوایه وا بکه ئه و نه مرئ، گه ر ئه و نه مرئ، هه رچیه که ی داوام لی بکه ی، بوئی ئه نجام ده دم. منداله که ت بو باره گای خۆت برده وه. به لام وا بکه ئه و نه مرئ. مردن هه قه به لام ئه و نه مرئ. تکایه، تکایه خوای گه وه مه هیلئه بمرئ.

سهسته ره که دهرگای کرده وه به په نجه کانی هیمایه کی بو کردم تا بچمه ژووره وه. به دوا یدا چومه ژووره وه که چومه ژووره وه (کاترین) چاوی بهرز نه کردنه وه، چومه ته نیشت جیگا که ی. دکتۆریش له ته نیشته که ی به رامبه رم راوه ستا بوو (کاترین) سهه ری منی کرد و زه رده خه نه یه کی گرت. منیش خۆم دا هیتانیه سهه ر قه ره و تله که ی و ده ستم به گریان کرد. (کاترین) به ده نگیکی نزم گوتی:

«ئه ی نازیزی که ساسم.»

په نگی مردووانی په ریووی.

گوتم: «تۆ زۆر باشى، (كات) ئېستا چاك دهبيتته وه.»
 گوتى: «دهرم.» كه منى چاوهروانى كرد دوايى گوتى: «رقم له مردنه.»
 دهستيم گرت، گوتى: «دهستم لىن مهده.»
 نه وى گوت و، منيش دهستيم بهردا. زهردهخه نه يهكى گرت، گوتى: «ئهى نازيزى
 ههژارم، ههركاتى بتهوئى دهتوانى دهستم لىن بدهى.»
 - «چاك دهبيتته وه، (كات)، دهزانم چاك دهبيتته وه.»
 ويستم نامه يهكت بۆ بنوسم، له ترسى نه وهى شتى روويدا، بهلام نه منوسى.»
 - «دهتهوئى قهشه يا ههركه سى بانگ بكه، تا بتبينى؟»
 گوتى: «تهنيا تۆم دهوئى، باكم نيبه، رقم له مردنه.»
 دكتور گوتى: «ناينى نه وهنده زۆر قسه بكهى.»
 گوتى: «زۆر باشه.»
 - «چيت دهوئى بيكه كاترين؟ ههرك شتى بتهوئى دهتوانم پهيداي بكه.»
 كاترين زهردهخه نه يهكى گرت و گوتى: «نه خيتر.»
 پاشان گوتى: «نه وهى له گهك منت كرد له گهك كچى تريشى ناكه؟ يان هه مان
 قسه يان له گهك دهكهى، وايه؟»
 - «ههركيز وا نيبه.»
 - «دهمهوئى له گهك كچانى تريش وا بكهى.»
 - «من نامهوئى.»
 دكتور گوتى:
 - «ئيهو زۆر قسه دهكه ن بپوسته، (هيترى)، بچيته دهره وه. پاشان دهتوانى بييته
 ژووره وه. تۆ نامرى خۆت گيل مهكه.»
 كاترين گوتى:
 - «زۆر چاكه، بهم زوانه، ديمه وه شهوان له گهك ده مينيمه وه.»
 زۆر به زهحمهت دهتوانى قسه بكا.
 دكتور گوتى: «تكايه برۆ دهره وه.»
 كاترين چاويكى لىن قووچاندم، دهموچاوى رهنكى مردووانى په ريبووئى.
 گوتم: «وا دهچمه دهره وه.»
 كاترين: «نيگه ران مهبه، نازيزم، تۆزقالتى باكم نيبه، نه مه تهنيا فيلتىكى چه په له.»
 - «تۆى خوشه ويست و نازيزم.»
 له دالانه كه وه زۆرم چاوهروان كرد، سسته ره كه هاته لاي دهرگا و هاته لام و گوتى:
 - «خانم (هيترى) حالى شپه، زۆرى لىن ده ترسم.»
 - «مرد؟!»

- «نه خيتر، بهلام له هوش خۆى چوه.»
 له وه دهچوه سه ره له نوئى خويى به ريبو بيته وه. نه يان دهتوانى راييگرن. چومه ژووره وه
 له تهكى وه ستام تا گيانى دهرچوو.
 ماوه يى بى هوش مايه وه، زۆرى نه خاياند گيانى سپارد. له دهره وه له دالانه كه قسه م
 له گهك دكتوره كه كرد:
 - «هيچ شتى ههيه نه مشه و بيكه م؟»
 - «نه خيتر، هيچ نيبه. بنگه ينمه ئوتيله كهت؟»
 - «نه خيتر، سوپاس. كه منى ليتره ده ميتيم.»
 - «دهزانى هيچ نيبه بگوتري، ناتوانم بيت بلّيم...»
 گوتم:
 - «نه خيتر، سوپاس.»
 - «ئه مه تاكه رينگه يى بوو نه نجام بدرئ. نه شته رگه ريبه كه وا دهرچوو كه...»
 گوتم: «نامهوئى له مه پ نه وه وه قسه بكه م.»
 گوتى: «حهز ده كه م بنگه ينمه ئوتيله كهت.»
 - «نه خيتر سوپاست ده كه م.»
 نه و له دالانه كه چوه خواري، منيش به ره وه دهرگاي ژووره كه چووم.
 سسته ره كه گوتى:
 - «ئېستا ناتوانى بييته ژووره وه.»
 گوتم: «به لىن، ده توانم.»
 - «ئېستا حهقى نه وهت نيبه پى بنيتته ژووره وه.»
 گوتم: «تۆ برۆ دهره وه!، هه ره ها سسته ره كهى تريش ده بى بچيته دهره وه!»
 پاش نه وهى نه وانم دهركرده دهره وه، دهرگا كه م داخست و گلۆپه كانم كوژانده وه. تازه
 داد نادا و هيچ سوودى نه ما بوو وه كو مالتاوايى له په يكه رى بكهى وابوو. پاش
 ماوه يى هاته دهره وه و نه خوشخانه م به جيهيشت و له ژير باران بۆ ئوتيله كه گه رامه وه.
 كۆتايى

ناوى هەندى له كەسايەتییەكان

- ۱- فريديريك هينرى: ئەفسەرى. داوتەلەب لەخاچى سوور. كورە پالەوانى رۆمان. ئەمريكىيە.
- ۲- كاثرين باركلي: سستەر. كچە پالەوانى رۆمان. بەریتانىيە.
- ۳- هيلين فيترگسۆن: سكوئەلەندى. سستەر.
- ۴- گاج. سستەر.
- ۵- وۆكەر. سستەر.
- ۶- فان كامپن. سستەر.
- ۷- رينالدى: نژدار. هاوړپى هينرى.
- ۸- بارتۆ ليمو: شوفيرى فريباگوزارى. بەگوللەيەكى لابهلا دەكوژرى.
- ۹- ئالدۆ بۆنيلۆ: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىيالىست خواز. لەكاتى كشانەوه خۆى دەدا بەدەست دوژمنەوه.
- ۱۰- لووگى پيانى: شوفيرى فريباگوزارى. سوسىيالىست خواز. هاوړپى بۆنيلۆ.
- ۱۱- فرانكو گوردىنى: شوفير.
- ۱۲- پاسىنى: شوفيرى فريباگوزارى لەكاتى بۆردومان دەكوژرى.
- ۱۳- گافۆزى: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۴- مانيرا: فيتەر (ميكانيك).
- ۱۵- قەشە: داوتەلەب لەخاچى سوور. ئىتالى. هاوړپى هينرى و رينالدىيە.
- ۱۶- رالف سيمۆنز: گۆرانسپيژ. هاوړپى هينرى. هينرى لەكاتى راكردنيدا جله مەدەنييەكانى ئەو لەبەر دەكا.

ناوى هەندى له مەيهەكانى رۆمانەكە

- ۱- ئاستى
- ۲- سترىگا
- ۳- گراپا
- ۴- ئىك نۆگ
- ۵- پم
- ۶- شيرى
- ۷- فيرمۆث
- ۸- ماريىنى
- ۹- سيزانو
- ۱۰- شانتى (چانتى)
- ۱۱- ميبش
- ۱۲- چيلكە (فريزا)
- ۱۳- كاپرى
- ۱۴- مارگاوكس
- ۱۵- باربيرا

فەرھەنگۆك

د

- ئاقتاوه: مەسپنە
 ئاتەشەك: نەخۆشى سفلس
 ئامپرساز: ميكانيك، فيتەر
 ئاوزه: هاوزه، هاوتەمەن
 ئاوه تەماتە: دۆشاوى تەماتە
 ئيرەيى: حەسوودى
 ئەنشۆفى: جۆرە ماسپيەكە
 ئەوناسا: ھەمان بابەت

ب

- بالپۆز: سەفیر (سفير)
 بزگور: جلپەرگ و كەلوپەلى بى كەلكى مرۆڤ
 بەردان: بەرەلاکردن، ئازادکردن
 بەرزكەرەوه: ئەسانسیر؛ مەسەد (مصعد)
 بەگۆرى وەرکردن: پڑاندن
 بەروانكە: بەركۆشە
 بەرەژان: ژانى بەر مندالبوون
 بەپىتەك: ماوہەيك
 بېمەكارى: تامين

پ

- پالەوانە: خەرپشتى ديوار، ئەو كۆلەگەيەى لە تەنيشت ديوارى لار دروست دەكرى تا نەپمى.
 پردى كەلەك: پردهگەمى، ئەو پردهى كە لە ژمارەيى گەمى دروست دەكرى، بەشپوڤەيەكى كاتى،
 تاوەكو ئوتومبيل وەيا شتى تر بەسەردا تپپەر بېت، بەتايپەتى لەكاتى شەر.
 پشى: سانەوه، ماندوو حەسانەوه، پشودان.
 پفكە: بلۆق، تلۆق
 پتيلكە: پەپزە، قادرمە
 پتيلوى چەرمەگا: جۆرە پتيلويتكى تايپەتبيە لەناو بەفر و بەفراودا لە پچ دەكرى.
 پى لى ھەلپرين: زۆر خودان بە شتتيك

ت

- تاخورك: جۆرە گاليسكەيەكى تايپەتى سەر بەفرە.
 تالى سوور: خەتە داوى سوور.
 توج: مەفرەق، جۆرە كانزايەكى زەردە.
 تەراتين: غارغارين.
 تەزى: زۆر سارد.

تهك: تهنيشت

تهلهزم: پرووشكي بومبا و كومباره
تيتيته: تيتيتا، نهفسهر

ج

جل و بزگور: پروبيتال
جهنجال: قهلهبالغ
جوكي: نهسپ سواري غارغارين

چ

چاشت: ناني پاش بهياني
چاوو: وشهيهكي تيتالبييه واته خواحافيز
چهپارهدان: پرگاربون
چيشتانان: كاتي چيشتهنگاو

ح

حهوت خهو: خهويكي خوڅ

خ

خوت بهردهوه: خوت فريده
خوانچه: سني، خوان
خوناو: شهونم
خهناوكه: ملوانكه

د

دانوساندن: خو ماتكردن بو گوئگرتن له قسه
دايسابوو: داگيرسابوو
داوتهلب: (متطوع)
دژون: چلكن
دكريكي چاكيان...: كاريكي خراپيان...
دلارا: خوڅ و دلكرهوه
دلرفين: دلرفين، دلگر، بهرچاو
دلهراوكي: دوودلي
دولاخ: بهلهك پيچ
دهردهكوپان: تيتانوس
دهستهلگه: مستمسك، دهستاويژ

ز

زگ هلدوپين: نهشتهرگهري قهيسهري. نهشتهرگهرييه بو نهو نافرته دهكري كه
مندالهكهيان بهشيوهيهكي سروشتي نابن. ترسي مردن له نهشتهرگهرييه گهلي بهرزه.
زيتلاق: چلپاو

زهوي قليبشا: فهرتهنه قهوما

س

ساپيته: بنميچ
ساختمان: خانوبهري گهوره و بهرز
سامال: ساپهقه
ساردي لي دهپزا: زور ساردبوو
ساويته: سيبهريه ويته، نه م جوړه ويتهيه كه شيوهري مرؤف لهسهر كاغز (بهزوري كاغزي
رېش) بهمقهس دروست دهكري. سليوت
ستوول: كورسي بي پشت
سوژاني: نافرتهي داوين بيس، تياترو، قهچيه
سوژنهك: (سيلان)، جوړه نه خوشييهكي كيماوييه توشو زايه ندام دهين.
سي قورينگ: جوړه بالندهيهكه، له مرروي دهچي.
سي لهسهر: بالندهيهكي ناوييه.
سهرتوپ: سهر لووتكه، سهرتوپ
سهريازي تاييهتي: قوات خاصه
سهرشورك: هممامي مال
سهرله بهر: بهردهوام
سهرمهست: سهرخوش
سهريان دهكرد: نيشانهيان نه دهپيكا
سهيوان: چهتر

ش

شابه ندر: قنصل
شاش: (لهفافي) بري پيچان
شاقاو: شقاو، ههنگاو، پينگاڅ
شلنهژان: خوريه، صدمه
شولك: لقه داري تهري و ناسك و باريك
شوي: كراسي شهو (هي نافرته)
شهتهكدهر: تامپريكه له قوماش يا له پهتك دروست بكرى بو راگرتني خوئين.
شيو: شيو، ناني تيواره.

غ

غارغاريتي سهر بهريهستان: سباق حواجز الخيل

ف

فراوين: فرهوين. ناني نيورهو؛ فراقين

ق

قان: له خت و خوڅرايي پييداني چهند خال بهكهسي له ياريدا بو نهوهي وهستايي خوت
بسهميتيت.

قه‌ره‌بينا: جۆره تفه‌نگیكه
 پۆلیسی قه‌ره‌بينا: ئه‌و سه‌ربازانه‌ی ئه‌م جۆره تفه‌نگه‌ هه‌لبگرن بۆ مه‌به‌ستی هه‌یمنی وه‌كو
 (انضباط العسکری) لای خۆمان.
 قه‌عه‌ده: له‌جیاتى Panbed به‌کارهاتوه. ئه‌و قوتووه‌ی له‌ نه‌خۆشخانه‌ له‌ژێر نه‌خۆش داده‌ندری
 بۆ مێزکردن یا پێسایى کردن.
 قه‌له‌زه: نافووره
 قه‌وێده: ئه‌و ئافه‌ته‌ی کۆمه‌لیک سۆزانی (قه‌حپه‌) ی له‌به‌ر ده‌ستدایه، بۆ مه‌به‌ستی بێ
 وه‌وشتی.

ک

کړي: بێده‌نگ و خاموش
 کرىسمس: جه‌ژنی له‌دایکبوونی عیسا
 کلاوکوره: سۆفه‌قیته. جۆره بالنده‌یه‌که
 کولم: روومه‌ت
 کلۆت: کلێنجه
 کوزکێشی: مه‌رابی
 کو٤٣١مپاره: بۆمب، گولله‌ تۆپ، (قنبله)
 کوئنده‌ر: کوئ؟
 که‌پوو: لووت
 که‌چه: شتی خراب
 که‌ته: چوارشانه
 که‌له‌باب: که‌له‌شیر، دیکل
 کیانتی: شیانتی، جۆره شه‌رابێکه
 کیتها: کامه

گ

گړنی گړنی: گرنج گرنج و ددانه‌دار
 گۆپال: گۆچان
 گونک: قۆر
 گه‌ور: جیگای ئاژه‌ل تیا چه‌وانه‌وه
 گوئ رادپران: گوئ راکرتن له‌قسه‌ به‌تایبه‌تی به‌سه‌رخه‌وه‌وه.
 گوئیان سووکتەر ده‌کا: وا ده‌کا زووتر گوئیان له‌ شت بێ

ل

لوولاق: خواره‌وی قاچ
 له‌خت و خۆرابی: بێ هۆ
 لایده: غه‌ریب، بیانی
 لاتریزه: لاقوون، لاپران

م

مگتیز: ئاره‌زوو

مێردمنداڵ: کورێکی تازه‌لاو
 مێرگوزار: باغ و باغات
 مه‌لۆتکه: ساوای تازه‌ له‌دایکبوو
 مۆله‌ت: مادۆن، ئیجازه

ن

نژدار: جه‌راح
 نه‌رده‌بان: پێیلکه (له‌ دار دروست کرابێ)
 نه‌فره‌جا: گه‌وره

و

ویستریا: جۆره ده‌وه‌نیکی خۆ هه‌لواسه
 وینده‌ر: ئه‌وی
 ویستگا: مستودع

ه

هه‌لزووپاو: هه‌لاوساو
 هه‌لزواندن: دراندن
 هه‌یروه: به‌ره‌وپییش
 هه‌ژک و بژال: شولکه و چیلکه
 هه‌له‌موت: به‌رز و دژوار
 هه‌وک: گه‌روو
 هه‌وکردن: التهاب

ی

یه‌ک به‌ر: یه‌ک لا، یه‌ک رێ، یه‌ک ساید